DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 225. Piątek, 10 (22) Października. 1869 r.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2;—miesięcznie kop. 67.- -Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5; –kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w głównym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Rok 6.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. - Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redakcja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa dnia 10 (22) Października.

Kancelarja Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu wzywa nowowstępujących do Uniwersytetu, aby natychmiast zgłosili się do właściwych fakultetów dla złożenia egzaminu wstępnego. O dniach zaś i godzinach takowego, powezmą wiadomość z ogłoszeń w gmachu Uniwersytetu wywieszonych.

Kancelarja Cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu podaje do wiadomości, że egzamina ustne ostateczne studentów kursu 4-go Wydziału Prawa i Administracji b. Szkoły Głównej, rozpoczną się dnia 13 (25) b. m. i r., a stanowczo ukończone będą dnia 15 (27) b. m. i roku.

Komisja Likwidacyjna z uwagi na zbliżający się pięcioletni termin realizowania kuponów od listów likwidacyjnych, naznaczony Art. 58 Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o Komisji Likwidacyjnej, czyli że kupony od takich listów z datą 19 Listopada (1 Grudnia) 1864 r., mają być nie później jak po dzień 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 r. do wymiany przedstawione, uznała stosownem, przypomnieć o powyższem wszystkim prywatnym posiadaczom kuponów od listów likwidacyjnych i powtórnie oznajmić, że na mocy wzmiankowanego wyżej Art. 58-go Najwyższego Ukazu o Komisji Likwidacyjnej z dnia 19 Lutego (1 Marca) 1864 r. wszystkie znajdujące się w obiegu kupony z datą 19 Listopada (1 Grudnia) 1864 roku nie przedstawione właściwie dla wymiany na gotówkę po dzień 19 Listopada (1 Grudnia) r. b. uważane będą jako nie mające wartości.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości ogłasza, iż Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem, na 309 posiedzeniu w dniu 15 (27) Sierpnia r. b. odbytem, zapis ogólnej sumy rsr. 300, na rzecz klasztoru Siostr Miłosierdzia w Szczebrzeszynie, Szpitala św. Katarzyny w temże mieście i kościoła parafjalnego w Lipsku, przez niegdy księdza Pawła Groszkowskiego, testamentem prywatnie w dniu 6 (18) Czerwca 1858 r. sporządzonym i prawnie ogłoszonym, uczyniony, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami w testamencie bliżej oznaczonemi, zatwierdził.

W rozkazie p. o. Warszawskiego Ober - Policmajstra do Policji Wykonawczej, zamieszczono: Centralny Zarząd dochodów akcyznych w Królestwie Polskiem, w skutku podniesionej przez warszawskiego ober-policmajstra kwestji, o konieczności wyznaczenia oddzielnej komisji, dla sprawdzenia, czy szynki trunków, urządzone są stosownie do obowiązujących w tym względzie przepisów, wyrzekł, że proponowane naznaczenie podobnej komisji, niewątpliwą korzyść przynieść może, co zaś do przyjęcia za zasadę przy działaniach komisji, nietylko ustawy o opłatach od trunków w królestwie, wydanej w d. 7 (19) czerwca 1866 r., lecz i zdania komitetu ministrów Najwyżej w d. 21 stycznia r. b. zatwierdzonego, na mocy którego otwieranie zakładów porteru i piwa, w odległości mniej jak 20 sążni od świątyń chrześcjańskich, klasztorów i kaplic wzbronione zostało, zarząd centralny mając na uwadze, że zmiany wprowadzone w tym ostatnim akcie, odnoszą się jedynie do ustawy o opłatach od trunków w Cesarstwie, był zdania, że stosowanie onego do gubernij nadwiślańskich, w których pod względem opłat od trunków, istnieje oddzielna ustawa, jedynie takowe obowiązująca, miejsca mieć nie może. Na mocy tego, jako też w skutku rozkazu JW. Jenerał-Feldmarszałka, wyrażonego w odezwie kancelarji Namiestnika z d. 11 (23) września za Nr. 20453, naznacza się dla odbycia wyż wspomnionej rewizji, pod względem rozlokowania szynków i innych warunków ustawy o opłatach od trunków, oddzielna komisja złożona z podpułkownika Przewłockiego komisarza przy kolei żelaznej petersburgsko-warszawskiej, zostającego obecnie przy zarządzie policji, miejscowych komisarzy policyjnych i administracyjnych i dwóch obywateli. Podając o tem do wiadomości policji, polecam podpułkownikowi Przewłockiemu, przystąpić bezzwłocznie do wspomnionego sprawdzenia, uprzedzając wcześnie o takowej komisarzy policyjnych i administracyjnych; ci ostatni otrzymali od prezydenta, polecenie brać udział w czynnościach komisji i wzywać do składu tejże po dwóch obywateli. O rezultacie rewizji, donosić ober-policmajstrowi m. Warszawy.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 10 (22) Października.

Ministrowie austrjaccy, a pomiędzy innymi hr. Beust i hr. Taaffe, w charakterze deputowanych sejmu czeskiego obecnie znajdują się w Pradze, gdzie kanclerz państwa oświadczył niemieckim członkom tego sejmu, iż nie ma zamiaru zawrzeć tranzakcji z żywiołami opozycyjnemi przeciwko stronnictwu wiernemu konstytucji. Potwierdza to wiadomość, że obecnie kwestja pojednania z czechami została odroczoną, ale zarazem wykazuje, iż kwestja ta była roztrząsana, kiedy teraz trzeba było przywrócić nieco zachwianą ufność w wierność dla konstytucji ze strony członków gabinetu. Je-

FEJLETON DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

NIEWOLNICY PARYZCY

przez Emila Caboriau.

CZĘŚĆ DRUGA.

TAJEMNICA RODZINY DE CHAMPDOCE.

XXVIII.

(Patrz Nr. od 209 z r. z. do 224).

Była to Flawia, córka bankiera, Martin-Rigala! Od jednego spojrzenia, papa Tantaine, przenikliwy przestrzegacz, zrozumiał, że Flawja nie przybyła do Pawła z krótką tylko, chwilową wizytą, nie miała albowiem ani okrycia, ani kapelusza a w ręku trzymała jakąś robotkę.

— Co pan sobie życzy? zapytała spokojnie, mierząc wzrokiem starego dependenta?

Tantaine chciał odpowiedzieć lecz ani słowa przemówić nie mógł. Zdawało się jakby ręka żelazna ścisnęła mu gardło—poczerwieniał cały, jakby go apopleksja za chwilę uderzyć miała. Ten człowiek tak śmiały i tak nieprzenikniony, umiejący panować nad najsilniejszem prawie wzruszeniem, teraz stał w obec młodej dziewicy drżący i pomięszany.

Flawja patrzyła z ciekawością i wstrętem na starego dependenta: nigdy jeszcze żywy obraz takiej nędzy i takiego niechlujstwa nie przedstawił jej się z tak blizka—a jednak twarz tego starca wydała się jej jakby znajomą... Widząc że milczy, nie odpowiając wcale, powtórzyła pytanie.

— Chciałbym pomówić z panem Pawłem,—wyjąkał wreszcie Tantaine. Powierzył mi on pewne zlecenie i oczekuje na niego właśnie.

— W takim razie, wejdź pan—uprzedzam tylko, że doktór pana Pawła znajduje się w tej chwili przy nim. To mówiąc Flawia usunęła się ku ścianie jakby z obawy dotknięcia się choćby ubiorem tylko obrzydliwych łachmanów starca.

Tantaine przeszedł koło niej z głębokim ukłonem, a minąwszy mały salonik Pawła, wszedł do jego pokoju, nie zapukawszy wpierw nawet.

Szczególny widok oczekiwał go tutaj. Paweł blady jak śmierć, siedział na łóżku obnażony do pasa, a doktór Hortebize uśmiechnięty wiecznie, udzielał mu pomocy.

A potrzebował jej bardzo młodzieniec! albowiem na całej długości ramienia, ręki i części piersi, miał ranę ogromną, świeżą, która zdawała się być nader bolesną. Stojąc przy łóżku doktór przykładał do tej rany kawałki szarpi, zmaczane poprzednio w jakimś płynie, który stał obok w ciemnej butelce.

Za wejściem Tantaina doktór odwrócił się. Ci dwaj ludzie tak dobrze się znali, że w obecności Pawła niechcąc mówić, rozmówili się spojrzeniem.

— Flawia tu! Mówiły, gest i oczy Tantaine'a... Młoda dziewczyna sama w tem miejscu!.. Oszalała chyba!..

— Eh!.. Wiem o tem przecie!.. odpowiedziały oczy doktora; lecz nie mogłem poradzić na to.

Paweł odwrócił się także i powitał Tantaina radosnym okrzykiem.

Ze wszystkich ludzi którzy go otaczali, narzucając swoją wolę, od chwili gdy się oddał w moc groźnego rajfura z ulicy Montorgueil, dobry Tantaine był najsympatyczniejszym dla młodzieńca—uważał go on za lepszego od reszty wspólników i miał do niego pewne zaufanie nawet.

— Przybliż się pan, rzekł wesoło i zobacz co zrobił ze mną ten kochany doktór pan Mascarota? Tantaine nie czekając wezwania młodzieńca podszedł do łóżka i z uwagą prawdziwego znawcy opatrywał ranę Pawła, mówiąc do doktora:

— Istotnie, wygląda to zupełnie dobrze, lecz czy i blizna będzie miała też same pozory?

— Najzupełniej, odrzekł uśmiechnięty doktór.

— Zważ, że tu idzie o szukanie oczu, nietylko księcia de Champdoce, który gotów uwierzyć we wszystko, lecz także jego żony, przyjaciół, a może jego doktora nawet...

— Zakpimy z nich wszystkich razem! zawołał Hortebize z głębokim przekonaniem.

— Ciekawym teraz, w jakim przeciągu czasu ta rana zabliźni się i nabierze koloru odpowiedniego?

— Zanim miesiąc upłynie, kochany papo Tantaine, będziem mogli przedstawić Pawła księciu de Champdoce.

— Oh!...

den z dzienników węgierskich powiada, że tak samo gabinet przedlitawski, jaki p. Beust pragnie pojednania z czechami i gotów byłby uczynić znaczne ustępstwa, lecz bez zmiany w konstytucji. Tymczasem czescy deputowani nie chcą uznawać ani pojednania z Węgrami, ani konstytucji grudniowej, i dla tego nie może być mowy o układach z nimi, póki nie porzucą tego stanowiska. — Stronnictwo wierne konstytucji w Przedlitawji w krótce narażone będzie na spór z Węgrami, gdyż wypadki w Dalmacji dały powód do poruszenia na nowo kwestji dalmackiej i niezawodnie sejm węgierski wystąpi z żądaniem wcielenia napowrót tego kraju do korony św. Stefana. Uśmierzenie powstania w Dalmacji, z powodu jeograficznego położenia kraju, waleczności i wytrwałości zahartowanej ludności tamtejszej, nie jest łatwem zadaniem i wymaga bardzo znacznych sił wojskowych. — Według *N. fr. Presse*, posiedzenia sejmów prowincjonalnych zostaną zamknięte 18 (30) b m., zaś posiedzenia rady państwa otwarte zostaną w końcu listopada, gdyż cesarz chce osobiście zagaić je mową tronową przed wyruszeniem w podróż na Wschód.

W Compiègne odbywają się posiedzenia rady ministrów, jedne po drugich, ale jak się zdaje, jeszcze nie doprowadziły one do żadnego stanowczego rezultatu. Dzienniki półurzędowe zapewniają, że projekta rządu nie ograniczają się na wymienionych przez *Journal officiel*, nad któremi obecnie toczą się narady w radzie stanu, a o których wspominaliśmy wczoraj; dzienniki te jednak nie podają dalszych w tym przedmiocie szczegółów, co każe wnosić, iż projekta te jeszcze ostatecznie nie zostały zatwierdzone.

Według ostatnich doniesień z Florencji, prezes gabinetu p. Menabrea, po powrocie z Turynu, zgodził się na dymisję p. Ferraris ministra spraw wewnętrznych. Powodem usunięcia się tego ministra z gabinetu było różnienie się jego w zdaniu z resztą ministrów w przedmiocie rozwiązania izby deputowanych. Wszyscy ministrowie oświadczyli się za zwołaniem izby dla uchwalenia kredytów na potrzeby bieżące i następnie jej rozwiązaniem; p. Ferraris zaś projektował aby izbie wprzód przedstawić program gabinetu, któryby mu zjednał jej większość, i tylko w takim razie ją rozwiązać, gdyby program ten nie zyskał sobie wspomnionej większości. W każdym razie rozwiązanie izby nie nastąpi zaraz, gdyż ma być ona zwołana dopiero w drugiej połowie listopada.

Przewidują także przesilenie ministerjalne w Berlinie z powodu prawa o pożyczce. P. von der Heydt, minister skarbu i p. Itzenplitz, minister handlu, postanowili usunąć się z gabinetu, jeżeli sejm pruski, co jest bardzo prawdopodobnem, odrzuci projekt ministerjalny w tym przedmiocie.

Wiadomości z Bajonny, jakoby wojska wchodzące do Walencji, spotkane zostało salwą wystrzałów ze strony powstańców, w skutku czego ponowiła się w tem mieście walka pomiędzy wojskiem a republikanami, według doniesień z Madrytu, były bezzasadnemi. Wogóle z doniesień z Hiszpanji, okazuje się że powstanie słabnie. Kortezy, na pierwszem swem posiedzeniu uchwaliły podziękowanie wojskom i ochotnikom wolności, którzy pozostali wiernymi rządowi, marszałek Prim zaś przemawiał za najrychlejszem i o ile można jednogłośnem wybraniem króla.

W Irlandji kwestja agraryjna mocno zajmuje umysły, i odbywają się tam częste meetingi, tak dzierżawców, domagających się wynagrodzenia za poczynione ulepszenia na dzierżawionych gruntach, jak i właściciele, pragnących zabezpieczyć swe prawa.

Telegramy
Dziennika Warszawskiego.

Wiedeń, *21 (9) października.* **Werther doręczył cesarzowi listy odwołujące go. Następcą jego prawie niewątpliwie będzie pułkownik Schweinitz.**

Berlin, *21 (9) października.* **Całe stronnictwo postępowe na sejmie proponuje rezolucję, aby rząd za pomocą oszczędności armji związkowej i dyplomatycznie, przyczynił się do powszechnego rozbrojenia.**

Paryż, *21 (9) października. Memorial diplomatique* **potwierdza stanowczo wiadomość o zjeździe cesarza austrjackiego z królem włoskim.**

(*Correspondenz Büreau*).

Wiadomości telegraficzne

* *Liwadja, 7 (19) października.* Najjaśniejszy Pan, wraz z Wielkim Księciem Aleksym Aleksandrowiczem, raczył odpłynąć dziś, o godzinie 2-ej po południu, na jachcie Cesarskim *Tigr* do Odesy. (*Goniec Urzęd.*)

* *Wiedeń, 20 (8) października.* Dzisiejsza *Neue freie Presse* donosi, że sejmy krajów koronnych zamknięte zostaną 30-go b. m. Otwarcie posiedzeń rady państwa nastąpi dopiero w końcu listopada, albowiem cesarz zamierza odczytać osobiście mowę tronową. — Z Cattaro donoszą, że namiestnik Dalmacji ogłosił stan oblężenia. (*Wolff's T. B.*)

* *Paryż, 19 (7) października. Patrie* pisze: Zapowiedziane dziś przez *Journal officiel* projekta do praw nie są jedynemi, które rząd przygotowuje dla złożenia w izbach. (*Tamże.*)

* *Paryż, 20 (8) października. Journal officiel* donosi: Podług depeszy telegraficznej z Konstantynopola, cesarzowa wyjechała do Egiptu. — Wczoraj przed południem odbyło się w Compiègne posiedzenie rady ministrów pod prezydencją cesarza. Prezes ciała prawodawczego Schneider znajdował się na tem posiedzeniu. Po ukończeniu takowego, kilku ministrów udało się do Paryża, lecz wrócą dziś do Compiègne na nowe posiedzenie. (*Tamże.*)

* *Bajonna, 19 (7) października.* Z Madrytu donoszą pod datą wczorajszą: Ostatnie wiadomości z Walencji obejmują co następuje: Powstanie nie zostało jeszcze przytłumione. Jenerał Alaminos, dowódca wojsk rządowych, chciał w zeszłą sobotę, po kapitulowaniu powstańców, wejść do miasta, lecz wojska powitane zostały przez powstańców wystrzałami. Walka trwa w dalszym ciągu. Posłano do miasta powstałego nowe posiłki. Powiadają, że republikanie wzięli do niewoli rodzinę prefekta i rodzinę jednego z jenerałów i trzymają je jako zakładników.—Z Kadyksu otrzymano dziś telegram, donoszący, że zaszła pod Ibique utarczka pomiędzy powstańcami i wojskami rządowemi, przyczem poległo dwóch przewódców band. — Komunikacja telegraficzna z Francją została przerwaną. (*Tamże.*)

* *Madryt, 19 (7) października.* Kortezy przystąpiły dziś znowu do obrad i wynurzyły na dzisiejszem posiedzeniu tak armji i marynarce,jak również tej części ochotników wolności, która pozostała wierną rządowi, podziękowanie w imieniu ojczyzny za dowody przychylności. Prim oświadczył się w ciągu posiedzenia za jak najrychlejszym i o ile można jednomyślnym wyborem króla. (*Tamże.*)

* *Florencja, 20 (8) października.* Prezes ministrów Menabrea wrócił tu z Turynu. Powiadają, że dymisja ministra spraw wewnętrznych Ferraris'a została przyjętą. (*Tamże.*)

* *Berlin, 20 (8) października.* W artykule pod napisem: „Prawodawstwo związkowe i reprezentacja krajowa", *Prov. Corresp.* powiada w przedmiocie wniosku hr. Lippe co do ewentualnego przyzwolenia sejmu na prawa związkowe: Wniosek ten, tak co do swego celu jak i swej treści, pozostaje w tak stanowczej sprzeczności z literą i duchem konstytucji związku północno-niemieckiego, oraz z warunkami zdrowego rozwoju tej konstytucji i z warunkami, pod któremi pruska reprezentacja krajowa przyjęła konstytucję związkową, że wszyscy przyjaciele rozwoju Niemiec połączą się bezwątpienia z

---

— Tak jest! powtarzam.

Po skończonem opatrywaniu i obandażowaniu rany, włożono Pawłowi koszulę i starannie nakryto go kołdrą.

— Będę leżał spokojnie jak dziecko, ozwał się Paweł z uśmiechem, dopóki mnie dozorować będzie osoba, którą słyszycie przechadzającą się po salonie, a która niezawodnie z wielką niecierpliwością oczekuje na wasze ztąd odejście.

Uśmiechnięty zwykle Hortebize, zmarszczył brwi nagle i rzucił na Pawła gniewne spojrzenie, zdające się mówić: „Milcz-że przecie!

— I od jak dawna posiadasz tę dozorczynię? zapytał drżącym głosem Tantaine.

— Ba! Od chwili gdy jestem w łóżku. Napisałem do niej list, że z powodu choroby nie mogę przyjść do niej... ona więc do mnie przyszła i to w dziesięć minut po odebraniu listu.

Doktór Hortebize zajęty niby sprzątaniem lekarskich przyborów, postarał się zajść za Tantaina i z za jego pleców czynił rozpaczne gesta—pragnąc nakazać Pawłowi milczenie—napróżno.

— Zdaje się, mówił dalej z uśmiechem ironji Paweł, że pan Martin-Rigale przepędza życie w swoim gabinecie: skoro tylko się przebudzi, zamyka się tam natychmiast... W ten sposób Flawja jest wolną jak ptaszek i skoro tylko ojciec zagrzebie się w swoich papierach, ona wnet do mnie przybywa... Na honor! trudno być ładniejszą i przyjemniejszą razem.

I dodał z lekkim sarkastycznym śmiechem:

— Doprawdy, mógłbym już teraz obejść się bez pomocy pana Mascarota.

— Pożałowałbyś tego gorzko! rzekł doktór surowym tonem.

Paweł spostrzegł wreszcie gesta doktora, lecz źle zrozumiał jego ostatnie wyrazy.

— Oh! zawołał żywo, nie myślę bynajmniej okazać się niewdzięcznym dla Mascarota, który mnie wydobył z nędzy i prowadzi do tak świetnej przyszłości... Chciałem tylko powiedzieć, że gdyby teraz przyszła myśl panu Martin-Rigalowi odmówić mi ręki swej córki, wybrałby się źle nieborak! Pomiędzy mną a ojcem w wyborze, juźby się Flawia nie wahała dzisiaj!

— Przechwalasz się pan zanadto... rzekł drżącym głosem Tantaine.

— Bynajmniej! Flawia mnie kocha i oto wszystko. Biedna dziewczyna!... Powinienem ją zaślubić i zaślubię—lecz gdybym chciał tylko!

— Nikczemny głupcze! zawołał stary dependent z wyrazem takiej wściekłości w głosie i wyrazie twarzy, że Paweł zdziwiony i przestraszony—cofnął się mimowolnie na łóżko do ściany.

— Tak jest! trzeba być podłym i głupcem, ażeby w ten sposób mówić o kobiecie, której całą winą jest to tylko, że pokochała łotra niegodnego jej serca...

Tantaine nie mógł mówić dalej, albowiem uśmiechnięty goktór Hortebize zakrył mu usta i wyprowadził z pokoju Pawła, szepcąc z cicha:

— Pójdź! Pójdź! Zgubisz nas wszystkich ra zem!

XXIX.

Drzwi zamknęły się z trzaskiem za doktorem starym dependentem.

Paweł pozostał sam zdumiony, oniemiały z podziwu.

W żaden sposób młodzieniec nie mógł sobie wytłómaczyć przyczyny tak nagłego gniewu i gwałtownego uniesienia, łagodnego zwykle papy Tantaina.

Niewątpliwie Paweł pojmował że zbłądził, odzywając się w sposób tak lekceważący o osobie, której był winien szacunek i wdzięczność nawet, lecz co to wszystko mogło obchodzić ojca Tantaine i jaki stosunek mógł łączyć takiego obszarpańca z miljonowym bankierem, lub jego córką?

Zapominając o bólu jaki mu sprawiała rana, Paweł podźwignął się na łóżku i pochylony naprzód, usiłował podsłuchać rozmowę którą doktór z Tantainem prowadzili w salonie, lecz ściana była gruba, drzwi szczelnie zamknięte i młodzieniec nic uchem pochwycić nie mógł.

Tymczasem stary dependent wraz z doktorem, przeszli szybko przez salon i zatrzymali się w sieni. Hortebize z fizjonomją pełną współczucia, starał się pocieszyć zrozpaczonego Tantain'a.

— Cóż u licha! Miejże odwagę mój przyjacielu, wyrzekł z cicha.—Na co się przyda takie uniesienie, czy możesz odwrócić to, co się już stało? A gdybyś mógł nawet, nie chciałbyś przecie... (*d. c. n*).

rządem dla odrzucenia tego wniosku. Artykuł pomieniony kończy się temi wyrazami: Wszyscy, którym leży na sercu rozwój niezakłócony związku północnego, powinni przyczynić się do tego, ażeby reprezentacje pojedyncze nie usiłowały oddziaływać bez powodu naglącego na sprawy związkowe. (*Tamże.*)

* *Berlin, 20 (8) października. Börsen-zeitung* donosi: Na odbytem w niedzielę posiedzeniu ministerstwa, powzięto decyzję w przedmiocie pożyczki premiowej, w tym duchu, że kwestje główne dotyczące tej pożyczki mają być rozstrzygnięte na drodze prawodawstwa związkowego; dopóki to nie nastąpi, nie mają być uwzględniane propozycje co do emisji tej pożyczki. (*Tamże.*)

* *Monachjum, 29 (8) października.* Z rozporządzenia królewskiego z 18-go b. m., wybory pierwszego stopnia odbędą się 16-go listopada, wybory zaś na deputowanych 25 listopada. Jednocześnie podział na okręgi wyborcze zostanie uregulowany w ten sposób, że miasta, dla uzyskania stosunku odpowiedniego do ludności wiejskiej, mieć będą więcej niż dotąd reprezentantów. (*Tamże.*)

* *Neuwied, 20 (8) października.* Książę Karol rumuński wyjedzie jutro ztąd do Weinburga w Szwajcarji, ztamtąd zaś do Florencji, dla złożenia wizyty królowi włoskiemu. Slub księcia Karola z księżniczką Elżbietą zu Wied odbędzie się pomiędzy 10-m i 15 m listopada, w zamku Wied, niezwłocznie zaś potem książę i jego małżonka udadzą się do Rumunji. (*Tamże.*)

---

* Wczoraj, o godzinie 10½ z rana, z powodu pomyślnego powicia przez Jej Cesarską Wysokość Wielką Księżnę Olgę Teodorównę, Syna, któremu nadane zostało imię Sergjusz, w prawosławnej katedrze św. Trójcy, po odczytaniu Najwyższego Manifestu, odprawione było przez arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego Joanicjusza, dziękczynne nabożeństwo a następnie msza święta, w obecności JW. Jenerała-Feldmarszałka i władz wojskowych i cywilnych.

---

* (Rektor Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego), ma honor zawiadomić, że uroczyste otwarcie uniwersytetu nastąpi w niedzielę dnia 12 (24) października o godzinie pierwszej z południa w sali uroczystych zebrań uniwersytetu. Wejście za biletami, z powodu szczupłości pomieszczenia.

* (Kurjerek). Wczorajszy dzień pochmurny wprawdzie, przetrwał jednak bez deszczu, a nawet ostry wiatr zapowiadał jakoby zbliżanie się mrozu. Gdyby-ż śniegu! to jeszcze: bo w takim razie moglibyśmy sądzić, że sprawdzi się przysłowie przywiązane do dnia dzisiejszego: że na świętą Urszulę, ziemia przywdzieje śnieżystą koszulę. Ale niech się tam mrozy i śniegi jak najpóźniej zjawią, zawczesne one *teraz* dla tych, co okien niezakitowali jeszcze, a *zawsze* dla takich, którym przez cienkie ściany poddasza lub wybite okna suteren, wiatr w oczy wieje!

— O wczorajszym debiucie p. Stefana Grzywińskiego w roli Silvy w „Ernanim“, nie będziemy rozszerzać się w tej chwili. Każdy debiutant, pierwszy raz występujący na scenę, ma przed sobą trudności, drobne może w znaczeniu artystycznem, lecz ważne w tem, że absorbując jego uwagę, trwożą w nim ducha i przeszkadzają rozwinąć całe zasoby jakiemi zwykle włada. Tak więc i w wystąpieniu p. Grzywińskiego, czuć było z początku zwłaszcza, pewną nieśmiałość,—później jednak, stopniowo, ośmielony nader życzliwem przyjęciem od publiczności, artysta ten opanował swą rolę. Głos p. Grzywińskiego, dawniej już nam znany, widocznie wyrobił się przez czas jego pobytu we Włoszech: znać w nim wyborną metodę i umiejętność cieniowania. Lecz, jak to już z góry oznajmiliśmy, powstrzymamy się dziś z szczegółową oceną tego artysty. Publiczność zgromadziła się wczoraj w nader znacznej liczbie i z oznakami żywego zadowolenia przyjmowała, tak debiutanta jako i innych, wchodzących do tej opery artystów.

— Dla owoców tutejszego ogrodnictwa, otworzyła się nader pomyślna szansa, albowiem już w tym roku nie małe ich zapasy transportowano do Cesarstwa po żelaznej drodze. Przy starannej hodowli mogą one tem łatwiej wytrzymać konkurencję z zagranicznemi, że tamte według nowych przepisów, opłacają znaczne cło od wejścia do naszego kraju.

— Dziś w teatrze Rappo, p. Krosso daje przedstawienie z nowym programem: Przedstawi on obrazy z potopu i dziwy natury, podług rysunków Gustawa Doré.

— W sali ratuszowej, po ostatecznem jej wykończeniu, ma się odbyć podobno pierwszy koncert orfeonistów tutejszych, którzy obecnie, w każdą niedzielę popisują się w konserwatorjum tutejszem, w obec zaproszonych osób. O jednym z takich popisów, donosiliśmy już niedawno.

— P. Józef Manzel, znany z talentu rzeźbiarz, nabył z publicznej licytacji rządowe kopalnie kamienia w Szydłowcu —godzi się spodziewać, że cały świat posągów powstanie z tych brył rodzimych, wykuty dłutem utalentowanego snycerza.

— P. Modzelewski, znany dyrektor goszczącej tu w Kassynie podczas lata trupy, przybył obecnie do Biały i z końcem bieżącego miesiąca, dawać tam zacznie przedstawienia.

— Donosiliśmy niedawno, że odznaczająca się talentem artystka dramatyczna, panna Romana Popiel, opuściła już scenę lwowską. Otóż obecnie dowiadujemy się, iż rzeczona artystka zgodziła się pozostać dalej na tamtejszej scenie.

— Architekci, pp. Benda i Ebe, otrzymali 4,000 guldenów, jako nagrodę konkursową, za wykonanie planu na budowę nowego ratusza w Wiedniu.

— P. Sterling, b. artysta opery tutejszej, następnie profesor śpiewu w konserwatorjum wiedeńskiem, obecnie zaś nauczyciel w Instytucie Maryjskim, który wykształcił już wiele młodych i pięknych głosów—otrzymał w tych dniach wezwanie na profesora przy konserwatorjum w jednej z większych stolic europejskich. O ile nam jednak wiadomo, p. Sterling wyrzekł się tego zaszczytu i pozostanie na dal w Warszawie.

— W tych dniach zmarł tu profesor konserwatorjum muzycznego, a zarazem nauczyciel śpiewu w zakładach rządowych, August Eborowicz.

— Jak to przewidzieliśmy, „Kurjer Warszawski" nie darował „Codziennemu" jego onegdajszej wymówki—dowodzi bowiem w wczorajszym numerze, że on to właśnie „najwcześniej" zamieścił był pogłoskę o zamierzonem przybyciu orkiestry Straussa do Szwajcarskiej Doliny a przeto jest protoplastą tej tak ważnej nowiny! Zdaje się, że publika zniewolona czytać ustawiczne polemiki Kurjerów, prowadzone pomiędzy niemi o... funt kłaków, mogłaby im przypomnieć zakończenie znanej bajeczki, przerobione nieco:

„Dzieci! przestańcie—bo się źle bawicie—
Dla *nas* to jest igraszką—*wam*... idzie o życie."

— P. Rudolf Schmidt, właściciel zakładu przemysłowego dla kobiet, otrzymał od berlińskiego komitetu stowarzyszenia, mającego na celu uzdolnienie kobiet do zarobkowania, a zostającego pod opieką księżnej następczyni tronu pruskiego, zaproszenie na konferencję do Berlina, mającą się odbyć 24 i 25 października (5 i 6 listopada) r. b. Zarazem w zaproszeniu tem, komitet uznaje jako wymagające najpilniej rozstrząśnienia następujące materje do obrad: 1) urządzenie regularnego stosunku i wymiany pojęć między stowarzyszeniami popierającemi kwestję kobiecą, tak utworzonemi w Niemczech, jak i za obrębem Niemiec; 2) urządzenie szkół fachowych dla kobiet; 3) wskazywanie zakładów w którychby kobiety pracować mogły; 4) zakładanie bazarów z produktami pracy kobiet pojedynczych i stowarzyszonych; 5) uzdolnianie kobiet do pielęgnowania chorych. Zaproszenie p. Schmidta na tę konferencję wskazuje, jak wspomnione stowarzyszenie niemieckie baczną zwraca uwagę na wszełkie objawy nawet po zagranicami Niemiec, w sprawie pracy kobiecej i uznają je za godne poparcia. Podróż p. Rudolfa Schmidta na tę konferencję przyniosłaby niezawodnie pożyteczne owoce dla jego zakładu i w ogóle dla sprawy pracy kobiet w naszym kraju.

— Nocy wczorajszej o godzinie 1¾, w cyrkule Sobornym na ulicy Długiej, w tylnej oficynie posesji Nr. 557, w której mieścił się skład papieru należący do Moesa właściciela fabryki sukna i papieru w mieście Pilicy powiecie olkuszskim zamieszkałego, wybuchł ogień, który wkrótce przez straż ogniową ugaszonym został. Przy gaszeniu ognia część dachu i sufitu rozebrano, papier zaś w ¼ części spalił się a pozostały wyrzucono i zalano wodą. Dom i skład były ubezpieczone, właściciel pierwszego podaje straty na 3,000, szkody zaś Moesa wynoszą w przybliżeniu 8,000 rubli sreb. Przyczyna pożaru niewiadoma śledztwo prowadzi się.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

Za talar *wczoraj* rs. 1 kop. 19½ *dziś* rs. 1 kop. 19⅓.
Za frank „ „ — „ 33 „ „ — „ 33.
Za złoty reń. „ „ — „ 67 „ „ — „ 67.
NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

---

* (Pałac Cesarski w Kijowie). Korespondent kijowski pisze do *Rus. Wied.*, że budowa pałacu Cesarskiego w Kijowie zbliża się do końca. Pałac ten będzie parterowy.

* (Pobyt ministra wojny w Moskwie). *Birż. Wied.* podają wiadomość z Moskwy, z 4 (16) października, że na trzy dni przedtem przybył do tego miasta minister wojny na inspekcję zakładów naukowych zostających pod jego zarządem.

* (Ofiary). *Birż. Wied*, piszą, że spółczucie publiczności dla poświęcenia się dozorcy policyjnego Samsonowa (który zabity został przy zatrzymaniu konia), przeszło wszelkie oczekiwania. Ofiary na rzecz pozostałej po nim rodziny ciągle wzrastają i wynoszą dotąd 1,602 rsr.

* (Proces). Podług doniesienia gazety *Birż. Wied.* w sądzie okręgowym odeskim wytoczony został 17 września ze strony zarządu miejskiego odeskiego przeciwko skarbowi proces w sumie około 6 miljonów rub., od którego wpis wynosi 39,000 rs. Prowadzenie tej sprawy ze strony skarbu, kierujący ministerstwem finansów powierzył przysięgłemu umocowanemu Wejnbergowi.

* (Handel Rosji z Chinami). Oznaczenie granicy Rosji z zachodniemi Chinami, doprowadzone zostało już do Czarnego Irtyszu, gdzie przechodzi przez górę Ak-Tiube o 80 wiorst do ujścia jego do Nor-Zajsanu. O 150 wiorst od granicy ruskiej nad Czarnym Irtyszem, według doniesienia korespondenta pisma *Syn Otieczestwa* z Kokpekty, chińczycy budują, w zamian spustoszonego Czuguczaku, nowe miasto chińskie Bułan-Tochaj, gdzie obecnie znajduje się do 1,000 kałmyków, poddanych chińskich. Miejsce to pod względem stosunków handlowych z Chinami bardzo jest ważne, i za pomocą górnego czyli Czarnego Irtyszu, jeziora Nor-Zajsan i dolnego Irtyszu otwarte są dla handlu wszystkie drogi tak do środka Syberji, jak i do Rosji, szczególnie mając na widoku w blizkiej przyszłości kolej żelazną od Tiumeniu do Kamy. Oprócz tego punktu Rosja może prowadzić handel z miastami chińskiemi: Kobdo, odległemo 600 wiorst od Kokpekty i Ula-Sutaj odległem od Kobdo o 400 wiorst. Konsul ruski będzie rezydował w Ula-Sutaj i zawiadywał zarazem obwodem kobdyńskim. Konsulem został mianowany p. Pawlinow, były konsul kuldżyński. Do miejsca swego przeznaczenia uda się on po skończeniu czynności w komisji demarkacyjnej z Chinami, na wiosnę roku przyszłego. Handlujący ruscy tatarzy i włościanie z osad graniczących z Chinami, udali się, pierwsi z towarami, a ostatni z rogami renifera używanemi przez chińczyków za lekarstwo, przez Uingastaj w celu handlowym do Kobdo, wraz z gubernetorem kobdyńskim Chebej-Amboń-Kujczana, który powracał z swym orszakiem z komisji demarkacyjnej do swej rezydencji. Handlowe stosunki Rosji z Chinami przez Bułan-Tochaj, powinny być korzystniejsze i bez porównania dogodniejsze niż przez Kjachtę, ponieważ miejsce to jest o tysiące wiorst bliższe od Tiumeniu niż Kjachta i transport towarów prawie na całej przestrzeni jest możliwy wodą, kiedy z Kiachty idzie na osiach, co w szczególności dla handlujących herbatą stanowi ogromną oszczędność. Przywóz ruskich towarów do Mongolji jest bez cła, zatem Rosja ma najkorzystniejszą rękojmię i rozwój ruskiego handlu w Chinach zależy teraz wyłącznie od przedsiębierczości rosjan; zdaje się, iż byłby przecież czas aby ruskie kupiectwo obudziło się i poważniej spoglądało na bogatych i przemysłowych sąsiadów — chińczyków. Chłudow dał przykład handlowej działalności i przedsiębierczości w obwodzie turkiestańskim i w Kaszgarze. Czyż w szeregach ruskiego kupiectwa dotąd jest tak mało ludzi podobnych do niego, że pomimo oczywistych korzyści nikt nie ukaże się w nowo otwartych dla handlowych stosunków miastach chińskich: Kobdo, Ula-Sutaj, a szczególnie Bułan-Tochaj, odległym od nowego ruskiego zajsańskiego pogranicznego posterunku o 200 wiorst? Czekajmy i miejmy nadzieję, a daj Boże aby nasze oczekiwania nie były próżne. Kraj to nowy i bogaty, a kwitnienie jego zależy wyłącznie od rozwoju handlu z Chinami.

* (Kursa dla kobiet). Podług doniesienia *Birż. Wied.* z dnia września, otwarte zostały, po le-

tnich wakacjach, wieczorne kursa dla kobiet w lokalu 5-go gimnazjum petersburgskiego, a to podług programatu zeszłorocznego: w poniedziałki—pedagogika i język ruski; we wtorki—fizyka i jeometrja; we środy—chemja i algebra; we czwartki—pedagogika i fizyka; w piątki—chemja i algebra; w soboty—język ruski i jeometrja.

* (Z a b y t e k s t a r o ż y t n o ś c i). *Gołos* pisze: W roku 1865 p. Sokołow, posłany przez byłego kuratora okręgu naukowego wileńskiego, w podróż archeologiczną, wykrył w Turowie, w guberni mińskiej, nader ważny zabytek starożytnego piśmiennictwa ruskiego — ewangeljum z XI wieku. Szkoda, że to tylko mały urywek, bez początku i końca. W tych dniach pomienione ewangeljum wydane zostało w Wilnie, pod redakcją p. Hildebranta, ze wszelką ścisłością paleograficzną.

* (S z k i e l e t m a m u t a). W Charkowie głoszono, że na linji kolei żelaznej kursko-charkowskiej, koło stacji nikolskiej, pod Kurskiem, grabarze wykopali cały szkielet mamuta, leżący na boku. Podług doniesienia gazety charkowskiej, uniwersytet zajął się tą sprawą i delegował na miejsce osobę, dla przekonania się o rzetelności tej pogłoski i przedsięwzięcia środków do wykopania szkieletu i przesłania go w całości do muzeum uniwersytetu. P. Polakow, z swojej strony, wydał rozporządzenie o udzieleniu delegowanemu uniwersyteckiemu wszelkiej pomocy.

* (D e n u n c j a c j e). Z powodu pewnej grubej denuncjacji, grodzieński korespondent dziennika *Birż. Wiedom.* pisze: „U nas jest mowa tylko o dwumiljonowym pasie, sześćkroćstotysięcznej czapce i innych kosztownościach, zabranych z trumny Lwa (sic) Sapiehy, przy rozbieraniu gmachu byłego klasztoru kartuzów w miasteczku Kartuz-Berezie w powiecie prużańskim." Potwarz te według korespondenta, jak donosi dziennik *Wilen. Wiedom.*, rozpuszczają miejscowi mieszkańcy polskiego pochodzenia. Dla obalenia tej potwarzy dość jest przytoczyć następujące wiarogodne fakta historyczne: 1) grób znanego Lwa Sapiehy znajduje się nie w Kartuz-Berezie, lecz w Wilnie w kościele św. Michała, po prawej stronie od wejścia; osoby nie mieszkające w Wilnie mogą o tem przeświadczyć się w dziełach Niesieckiego, Kognowickiego i innych; 2) w Kortez-Berezie pochowany był syn Lwa, Kazimierz, znany poseł do Moskwy, założyciel klasztoru kartuzów. Widocznie rozpuszczających fałszywą wiadomość wprowadził w błąd napis na pomniku grobowym: „Casimirus Leo Sapieha". Co się tyczy wymyślonych skarbów, *Wil. Wiest.* przytacza ostatnie słowa testamentu Kazimierza Sapiehy z 1655 roku: „Ciało moje ma być pogrzebione bez pompy i kosztów wielkich, prędko po zejściu moim ( )." Testament ten był ściśle spełniony i dopiero w 1764 r. kartuzi przełożyli zwłoki Kazimierza Sapiehy z drewnianej trumny w cynkową, obitą atłasem, włożyli na głowę zmarłego atłasową czapeczkę, a do trumny trzy srebrne tabliczki z wyrzniętemi napisami (2). Takie było całe bogactwo według świadectwa współczesnego polaka biografa! Gdzież dwumilionowy pas, sześćkroćstotysięczna czapka i inne kosztowności?

KORESPONDENCJA DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Kraków, 19 października (*).

Główne nasze zajęcie skupia się w kwestji, jaki los spotka projektowane pojednanie rusinów galicyjskich z polakami. Prace tak zwanej komisji narodowościowej, która miała ułożyć warunki pokoja, zachowywane były w głębokiej tajemnicy i wszystkie doniesienia dzienników w tym przedmiocie, opierały się na domysłach lub na krążących wieściach. Obecnie komisja skończyła swe dzieło i otrzymaliśmy tu kopję wypracowanego projektu. Cały ten projekt składa się z 23 paragrafów, w których gorliwie są przeprowadzane szlachetne usiłowania członków komisji w celu nadania ludności rusińskiej warunków samoistnie-narodowego istnienia i rozwoju. Wprawdzie o administracyjnym podziale Galicji na wschodnią i zachodnią nie ma w projekcie ani słowa, ale za to komisja wypowiada: uznanie ludności rusińskiej za narodowość, prawną obronę narodowym zwyczajom, obrzędom, historycznym pamiątkom i w ogóle wszystkim przejawom narodowym, prawo rozporządzania swym językiem pod względem gramatycznym, literackim i leksycznym; dalej według projektu, władze rządowe i urzędnicy, obowiązani są znosić się z rusinami w ich języku; do miejscowości z ludnością rusińską powinni być przeznaczani urzędnicy i nauczyciele pochodzenia rusińskiego; miejscowe prawa powinny być wydawane i ogłaszane w językach rusińskim i polskim; w szkołach niższych i średnich z przeważną liczbą uczniów pochodzenia rusińskiego, wykład powinien odbywać się w języku rusinskim; w uniwersytecie lwowskim i w szkole technicznej niektóre przedmioty mają być wykładane w języku rusińskim; zaprojektowano zniesienie patronatu, a sobory djecezjalne mają układać listy najgodniejszych kandydatów, z których gromada ma sobie wybierać pasterzy, według swego życzenia; z trzech członków wydziału krajowego, jeden powinien być rusinem i zawiadywać sprawami dotyczącemi rusińskiej narodowości; stypendja i wszystkie zapomogi z funduszów miejscowych powinny być udzielane obu narodowościom; rusiński teatr lwowski (przyszły) powinien otrzymywać z miejscowych funduszów taką zapomogę, jaka będzie udzielana teatrowi polskiemu i t. d. Takie są główniejsze warunki pokoju. Zatem sprawa odrobiona została na czysto. Lecz wątpliwem jest, aby z tego projektu pozostała choć połowa, kiedy pójdzie na polskie roztrząśnięcie w sejmie.

Pewne wrażenie sprawiła zmiana redakcji naszego młodego woltyżera, *Kraju.* Zupełnie niespodzianie pewnego dnia znikły z tego dziennika nazwiska czterech właścicieli i redaktora Służewskiego, a miejsce ich zajął Gumplowicz, jako wydawca i zarazem redaktor. O przyczynach tej zmiany krążą różne wieści. Pewnem jest tylko to, że jeden z poprzednich właścicieli udziela nadal zapomogę, dopóki dziennik ten będzie przeprowadzał jego poglądy. Zapomoga zaś jest niezbędna, dla tego, że dziennik ten nie może chwalić się liczbą prenumeratorów; w istocie, jakim sposobem dwie wielkie gazety (licząc *Czas*) mogłyby utrzymać się w takiem niewielkiem miasteczku, jak Kraków? Ogólny kierunek pisma będzie zmieniony stopniowo, niepostrzeżenie. O starozakonnym Gumplowiczu wiadomo, że jest tu notarjuszem, często występował z gorącemi mowami na zebraniach publicznych i przez pewien czas był współpracownikiem wiedeńskiej *Die Presse.* Wątpliwem jest jednakże, aby zostały zmienione przez *Kraj*, przyswojone sobie takie farsy, jak naprzykład nazwy: „Carstwo Moskiewskie" dla Rosji, a „Królestwo Polskie" dla Litwy, Małorosji i t. p.

Ostatni, 78-y numer *Słowa*, został skonfiskowany przez prokuratorję za artykuł wstępny, gdzie była wykazana niesprawiedliwość rządu austrjacko-polskiego względem galicyjskich rusinów.

Arcybiskup poznański hr. Ledóchowski, zamierza w swej djecezji oczyścić polskie książki do nabożeństwa z anachronicznych modlitw za kwitnienie rzeczypospolitej polskiej, szlachty, sejmu warszawskiego i t. p. Zaczął od tego, że w litanji kazał wypuścić mianowanie Boga Rodzicy „Królową Polski." Oczyszczając religję z grzesznej polityki, szanowny arcypasterz wzbudza przeciwko sobie zgrzytanie zębów pewnego stronnictwa, lecz bardzo mało o to się troszczy. *Ż.*

Austrja i ziemie słowiańskie

* (S p r a w y c z e s k i e. — K w e s t j a d a l m a c k a). *Wiedeń, 18 października.* Kanclerz państwa, prezes ministerstwa przedlitawskiego i dwóch ministrów, bawią od wczoraj wieczorem w Pradze, gdzie zgromadzone są przeto w tej chwili wszystkie te osobistości, które w razie układów o pojednanie z czechami, będą musiały wziąść w takowych udział osobisty. Telegramy atoli z Pragi nie donoszą o niczem innem, jak tylko o tem, że hrabiowie Beust i Taaffe będą dziś na obiedzie u barona Kellera, pełniącego obowiązki namiestnika Czech, i ze hr. Beust oświadczył niemieckim członkom sejmu czeskiego, że stoi niezachwianie na gruncie konstytucji i że nie będzie nigdy usiłować wejść w układy z żywiołami opozycyjnemi z pominięciem stronnictwa konstytucyjnego. Wiadomości te potwierdzają przekonanie, że projekt porozumienia z czechami został na teraz zaniechany. Nie ulega atoli wątpliwości, że projekt ten roztrząsany był niedawno przez wyższe sfery rządowe z wielką gorliwością, jak się to okazuje nawet z tych wiadomości, które mają na celu wzmocnienie zachwianej nieco ufności w wierność dla konstytucji wszystkich ministrów przedlitawskich. Jedno z pism węgierskich prostuje pogłoski puszczone w obieg w przedmiocie pojednania z czechami w ten sposób, że powiada, iż kanclerz państwa i ministerstwo przedlitawskie życzą sobie w równej mierze porozumienia z czechami i porobiliby w tym celu wielkie ustępstwa, lecz że żywią zarazem przekonanie, że układy w tym względzie mogą być prowadzone jedynie na gruncie legalnym konstytucji, ponieważ zaś sposób zapatrywania się tych deputowanych czeskich, którzy podpisali znaną deklarację, neguje tak pojednanie z Węgrami, jak również konstytucję grudniową, przeto przed zaniechaniem tego sposobu zapatrywania się ze strony przewódców stronnictw czeskich, nie ma co myśleć o układach. Lecz pomienione pismo węgierskie niewie zapewne, że z wyjątkiem *Narod. Listów*, wszystkie gazety czeskie zaniechały sposób zapatrywania się objęty tą deklaracją, jak skoro ton niektórych pism wiedeńskich dał im do mniemania, że niektóre sfery w Wiedniu okazują skłonność do porobienia połowicznych ustępstw na korzyść wymagań czechów. — Stronnictwo konstytucyjne przedlitawskie będzie musiało znowu narazić się na zajście z Węgrami, a to z powodu kwestji dalmackiej. Powstanie, które wybuchło w okręgach południowych Dalmacji, i które, zważywszy posiłki posyłane nieustannie w kierunku południowym, musiało przybrać znaczne rozmiary, zwróciło znowu w Węgrzech uwagę na kwestję dalmacką. Niektóre pisma węgierskie mówią w ostrych wyrażeniach o tem, że niezręczność administracji przedlitawskiej może pozbawić monarchję posiadania ważnego kraju koronnego, należącego z prawa do Węgier, i nalegają usilnie na to, ażeby Węgry upomniały się o swe prawa do posiadania tej prowincji i zapobiegły w ten sposób ponowieniu się podobnego niebezpieczeństwa. Opozycja w węgierskiej izbie deputowanych skorzysta zapewne z tej sposobności, ażeby przez podniesienie na nowo kwestji dalmackiej, spowodować ministerstwu kłopoty, jak skoro zaś kwestja ta zacznie być roztrząsaną dokładnie w sejmie węgierskim, w takim razie musi się wszcząć zajście bardzo drażliwe z organami stronnictwa konstytucyjnego przedlitawskiego, i trudno będzie przewidzieć, w jaki sposób można będzie załatwić ten spór. Pretensje Węgier do posiadania Dalmacji opierają się na tej okoliczności, że część tego kraju koronnego należała za dawnych czasów do królestwa chorwacko-sławońskiego, i nie ulega wątpliwości, że kwestja należenia Dalmacji do Węgier pod względem państwowo-prawnym zostałaby poruszoną w sejmie chorwackim, gdyby ten nie był zmuszony odroczyć się w sobotę dla tego powodu, że na skutek otwarcia sejmu węgierskiego, posłał do Pesztu swych delegowanych. (*Nordd. A. Z.*)

* (P o w s t a n i e w D a l m a c j i). Do *Narodnich Listów* piszą z Dubrownika (Raguzy) pod dniem 15 b. m.: Według wiadomości z Dalmacji, które w ostatnich dniach nader skąpo przychodzą, powstańcy fortyfikują się i wzmacniają w górach, które tak są nieprzystępne, że w nich niepodobna użyć prawidłowego sposobu prowadzenia wojny, i że przynajmniej na teraz wszelkie przedsiębrane środki, okazują się niedostatecznemi. Powstańcy wszędzie porozstawiali swe placówki i oczekują śmiało napadu wojska, które, chociaż go jest wiele tysięcy w okręgu kotorskim, nie odważyło się zaczepić powstańców. Do dnia 12-go nie zaszły żadne dalsze potyczki. Mieszkańcy nadbrzeżni także są nader rozdrażnieni, jednakże dotąd nie porwali się do broni. Wojsko skoncentrowało się między Kotorem, Castel-Nuovo i Risano.—Z prywatnego listu pewnego oficera pokazuje się jawnie, że powstańcy mają bardzo dobrą broń i że w rozpoczętej walce, poczynają sobie podług wszelkich przepisów strategji, tak, że wojsko cesarskie będzie miało wcale trudne zadanie, żeby uśmierzyć ten dzielny lud, który od swego dzieciństwa przywykł do strzelby, miecza i swych niebotycznych gór, o które krwawą walkę z równym jak taniec wita zapałem.

* (B i s k u p R u d i g i e r). Wychodzące w Linz *Katolische Blätter* donoszą, że biskup Rudigier, na wezwanie wystósowane do niego przez wysoko położoną osobistość, zaniesie do sądu państwa skargę z powodu pozbawienia go dochodów z dóbr Garsten i Gleink.

* (R o z r u c h y u l i c z n e). Z Pesztu donoszą pod datą 18-go października: „Listy prywatne z Bielegradu Stolnego (Stuhlweissenburg) podają wiadomość o wielkich nadużyciach ulicznych, które miały tam miejsce wczoraj z powodu szkoły bezwyznaniowej. Około tysiąca włościan i tyluż włościanek, powitało przekleństwami i groźbami proboszcza liberalnego Kuti, wracającego z kongresu katolików. Dla uniknienia czynów gwałtownych, ksiądz ten ratował się ucieczką. Tłum włościan udał się następnie, wśród strasznej wrzawy, przed mieszkanie biskupa Jekelfaluszy. (*Nordd. A. Z.*)

Prusy i Niemcy.

* (P r z e s i l e n i e m i n i s t e r j a l n e). Listy z

(1) Kognowicki. Życie Sapiehów. III., str. 225.
(2) Tamże. III, str. 252 i 253.
(*) List ten jest wzięty z *Warsz. Dniew.*

Berlina przewidują przesilenie ministerjalne, którego powodem ma być projekt pożyczki. P. von der Heydt, minister finansów, i p. Itzenplitz minister handlu, postanowili usunąć się z gabinetu, jeżeli, co jest bardzo prawdopodobnem, projekt pożyczki odrzucony zostanie przez izbę. *(La Fr.)*

* (Izba deputowanych). *Berlin, 20 października.* Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, po przemówieniu Lattorf'a i Diest'a za projektem organizacji okręgów, Hoverbeck'a zaś i Becker'a przeciw takowemu, zabrał głos minister spraw wewnętrznych. Punkt ciężkości projektu leży w składzie sejmów okręgowych i komisji administracyjnej. Zasady przyjęte w tym względzie powinnyby być zastosowane do wszystkich prowincij, lecz minister dalekim jest od tego, ażeby instytucja naczelników okręgów, która jest właściwą tylko dla prowincij wschodnich, rozciągniętą także została do prowincij zachodnich. Dalej minister broni instytucji naczelników okręgów. Można rozprawiać nad stosownością wybieralności ich, lub też mianowania ich przez rząd. W końcu minister zbija dowodzenia Hoverbecka i Laskera. Po przemówieniu Winzingerode'go za projektem, Hennig'a zaś przeciw takowemu, izba uchwala zamknięcia rozpraw ogólnych. Przy głosowaniu, wniosek Hoverbecka co do odesłania projektu do komisji, został odrzucony, wniosek zaś Laskera co do zamianowania komisji złożonej z 21 członków dla ewentualnego roztrząśnięcia niektórych części projektu, został przyjęty. (*Wolffs T. B.*)

Francja.

* (Świętowanie subiektów handlowych). Dziś mniej już mówią o zmianach ministerjalnych, ale za to coraz więcej o świętowaniu subiektów handlowych. Większa część dzienników poświęca swoje artykuły temu sporowi interesów wspólnych i chociaż zdania ich różnią się co do przyczyn świętowania i środków dla położenia temu końca, można jednak powiedzieć, że prasa jednogłośnie doradza porozumienie i wzajemne ustępstwa. (*La Fr.)*

* (Kwestja ubioru deputowanych). *La Fr.* z dnia 19-go października pisze: Podczas gdy inne dzienniki wyczerpują się w zastanawianiu nad ważnemi kwestjami konstytucyjnemi i socjalnemi, *Siècle* wprowadza zabawną notę do polemiki. W artykule pod tytułem: *sesja*, p. Leon Plée rozprawia nad ważnem zadaniem urzędowego kostiumu deputowanych. Donosi on, że pewna liczba członków zgromadzenia okazuje wstręt do granatowego fraka, białej kamizelki i szpady z rękojeścią z perłowej macicy, stanowiących regulaminowy kostium obecnych prawodawców francuzkich. Należy wszystko wypowiedzieć; guziki mają na sobie *orła* i ten orzeł żenuje, jak się zdaje, pewne nie ugięte opinje. Przypuszczamy, że reklamacja dziennika *Siècle* jest uzasadnioną; ale nie jest ona skończoną. Dla czego nie nakreślił on modelu nowego kostiumu? Dla czego nie wyjaśnił nam czy potrzeba zastąpić frak paltotem i szpadę laską? Prawda że w tak ważnej kwestji krawiec byłby kompetentniejszym niż dziennikarz.

Włochy i Rzym.

* (Przesilenie ministerjalne). *Florencja, 19 października. Italie* powiada, że p. Menabrea powróci jutro do Florencji i przywiezie z sobą postanowienia króla względem przesilenia ministerjalnego. Ten sam dziennik objaśnia wreszcie okoliczności, jakie przyczyniły się do tego przesilenia. Ośmiu ministrów, z wyjątkiem p. Ferraris, głosowało za zwołaniem izby dla żądania od niej upoważnienia do wydatkowania według budżetu, za jej rozwiązaniem i powołaniem potem kraju do ogólnych wyborów. P. Ferraris zaś był zdania, ażeby zwołano izbę i przedstawiono jej program, mający prawdopodobieństwo do uzyskania większości za sobą. Izba byłaby wezwaną do oświadczenia się za tym programem; gdyby go zaś odrzuciła, ministerstwo rozwiązałoby izbę i zwołało wyborców. *Nazione* powiada, że rozwiązanie nie nastąpił zaraz. Izba zwołaną zostanie na 16 listopada, dla zaradzenia potrzebom budżetu. (*Cor. Hav. Bul.*).

Portugalja.

* (Reformy finansowe). Rząd portugalski przystąpił gorliwie do zaprowadzenia reform finansowych, i wszyscy ministrowie dążą do uzyskania oszczędności w swych budżetach. W ministerstwie sprawiedliwości i wyznań mają być zmniejszone uposażenia patryarchy Indij, arcybiskupów, biskupów i kanoników katedralnych. Minister skarbu zamierza zaprowadzić wielkie zmiany pomiędzy urzędnikami celnymi i mianował osobną komisję, która ma obmyślić środki dla zwiększenia dochodów państwa. Komisja ta ma złożyć swe sprawozdanie przed zgromadzeniem się izb, ażeby rząd, przy składaniu swych projektów, mógł zrobić z takowego użytek. (*Nordd. A. Z.*)

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Cesarzowa francuzów.) *Pera, 18 Października.* Wczoraj przedstawione zostały cesarzowej siostry Ś-go Benedykta, bracia nauki chrześćjańskiej wraz z dziećmi swoich szkół. Cesarzowa przebiegła szeregi pieszcząc się z dziećmi i przemawiając do wszystkich łaskawemi słowami. Wieczorem dany był wielki obiad na ośmdziesiąt osób w pałacu Dolma-Bakcze. Dziś cesarzowa zaproszoną została do gaju Alemda, gdzie sułtan kazał zbudować chatkę szwajcarską z mlekiem. Jutro rano cesarzowa odjedzie do Egiptu. (*Cor. H. B.*)

Afryka.

* (Deputacja z Azji.) Depesza donosi z nadbrzegów morza Czerwonego, że miasta Dżeddach, Mekka i Medina, mają zamiar wysłać deputacje na otwarcie kanału suezkiego. Postanowienie to powzięte zostało z inicjatywy wielkiego szeryfa Mekki, pojmującego wszystkie korzyści dla mieszkańców Hedżazu z otwarcia drogi morskiej, przeznaczonej do ułatwienia przystępu do miast świętych. Krok ten wielkiego szeryfa pochwalony został w Konstantynopolu, i wice król Egiptu wysłał do rozporządzenia deputacji parostatek *Garbieli*, który ją przewiezie z Dżeddah do Suezu. (*La Patr.)*

Ameryka.

* (Oświadczenie prezydenta Granta). Prezydent Stanów Zjednoczonych Grant, w liście wystósowanym do *New-York-Ledger*, oświadcza z jak największą stanowczością, że nie miał nic wspólnego z oszustwem co do złota, jakie miało miejsce niedawno na giełdzie w Nowym-Jorku, jak to niektóre pisma i osoby nieodpowiedzialne chciały dać do zrozumienia. (*Nordd. A. Z.)*

* (Wypadki w Haiti). Poczta zachodnio-indyjska przywiozła niektóre szczegóły o wypadkach w Haiti. Prezydent Salnave został wprawdzie raniony, rana atoli jego nie jest śmiertelna, jak donoszono poprzednio, lecz tylko lekka, tak, iż przy wjeździe do Port au-Prince, był on już w stanie wsiąść na konia i odbyć w ten sposób pochód uroczysty do tego miasta, gdzie jenerał Chevalier powitał go 100 salwami z dział. Wywdzięczając się temu jenerałowi za okazaną przez niego wierność, Salnave zaproponował mu stanowisko ministra (wojny i marynarki) w swym nowym gabinecie, którą to propozycję jenerał Chevalier przyjął natychmiast. Z drugiej zaś strony, kontr-prezydent Nissage przyjęty został z wielkim zapałem w Gonaives. (*Nordd. A. Z.)*

Rzemieślniczo-naukowe zakłady w Rosji.

(Patrz Nr. 219 *Dzien. Warsz.*)

W uzupełnieniu wiadomości o komisarowskiej szkole technicznej, dodamy, że do jej kursu, według ostatnich wiadomości, było wprowadzone: wykład języka niemieckiego, rysunki techniczne w całkowitej objętości, jak również technika i fizyka. Po ukończeniu tego kursu, uczniowie zajmują się praktyczną nauką budowy lokomotyw i wagonów; w tym celu najlepsi uczniowie wysyłani są za granicę i do warsztatów ruskich kolei żelaznych.

W powiecie olgopolskim od 1867 r. istnieje szkoła rzemieślnicza przy miejscowym męzkim klasztorze; założona została kosztem klasztoru i jest pod nadzorem przełożonego klasztoru. Szkoła otwarta została z osób stanu duchowuego; uczą w niej: religji, arytmetyki, jeografji i rzemiosł: ślusarstwa, kowalstwa, tokarstwa, stolarstwa, ciesielstwa, szewctwa, introligatorstwa, rymarstwa, bednarstwa, tapicerstwa i malowania obrazów świętych, jak również ogrodnictwa. Nauki podjęli się zakonnicy i braciszkowie; tylko do ślusarstwa i kowalstwa jest majster najmowany.

Przy Cesarskiej szlifierni w Peterhofie jest szkoła dla przygotowania robotników i uzupełnienia etatowej liczby robotników do technicznej kultury kamieni, utrzymywana z funduszów wyznaczanych z kapitału dóbr koronnych. Szkoła urządzona jest na 20-u uczniów z dzieci osób, które znajdują się lub znajdowały przy fabryce; zresztą nie jest wzbronione przyjmowanie postronnych. Do robót fabrycznych uczniowie przysposabiają się pod kierunkiem głównego majstra, a oprócz tego uczą się religji, języka ruskiego, arytmetyki, rysunków i lepienia z gliny. Najzdolniejsi z uczniów oddają się do akademji sztuk pięknych, a nawet wysyłają się za granicę, kosztem fabryki.

W Symbirsku, w ochronie towarzystwa miłosierdzia chrześcjańskiego, gdzie znajduje się 50 dziewcząt, główne zajęcie uczenic stanowią rękodzieła: szycie trzewików, oczyszczanie bielizny i t. p. Obznajmiają się także z rolnictwem i ogrodnictwem, same uprawiając ogród.

W roku bieżącym nauka rękodzieł odpowiednich bytowi włościan, wprowadzona została w trzech nono otwartych szkołach wiejskich w powiecie kurmyszskim. W odeskiej marjińskiej ochronie, od niedawnego czasu, kilku chłopców zajmuje się ślusarstwem, tokarstwem i introligatorstwem.

W Sewastopolu przy warsztatach ruskiego towarzystwa żeglugi parowej i handlu w 1866 r. założona została szkoła rzemieślnicza, która przez swe postępy doszła do znacznego rozwoju.

W tutejszych nadwiślańskich gubernjach nie ma specjalnie rzemieślniczych szkół, to jest zakładów dla nauki właściwie rzemiosł. Nazwa ta nadawana tu jest wszystkim szkółkom elementarno - niedzielnym, w których uczą się dzieci rzemieślników. Szkoły te będące w zawiadywaniu naczelnika dyrekcji naukowej, poruczone są nadzorowi burmistrzów, obowiązanych czuwać nad tem, aby każdy majster posyłał do szkół niedzielnych swych terminatorów, i żeby żaden z tych ostatnich nie był przyjęty na czeladnika, bez złożenia świadectwa o ukończeniu nauk elementarnych. Wspomnione szkoły utrzymują się w części kosztem skarbu, a w części z opłat od rzemieślników.

W roku bieżącym postanowiono otworzyć: 1) szkołę kolejno-żelazną w Jelcu kosztem entreprenera kolei żelaznych Polakowa; 2) klasę rzemieślniczą dla nauki stolarstwa i tokarstwa przy szkole powiatowej w Tobolsku. Oprócz tego ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdziło ustawy: „odeskiego towarzystwa rozpowszechnienia wiadomości rzemieślniczych", i „moskiewskiego towarzystwa rozpowszechnienia wiadomości technicznych". Według ustawy pierwszego z tych towarzystw, w Odesie ma być założona szkoła rzemieślnicza, z ogólno-edukacyjnym kursem i różnemi warsztatami dla nauki ubogiej młodzieży; według ustawy ostatniego, jednym z celów towarzystwa jest założenie w Moskwie technicznych i naukowych warsztatów.

Dalej zamierzono otworzyć: 1) w Kotielniczu (w gub. wiackiej) szkołę rzemieślniczą, z inicjatywy miejscowej gminy miejskiej; 2) w gubernji kostromskiej, rzemieślnicze klasy przy szkołach parafialnych: nikoło-szyrskiej w powiecie kołogriwskim i ureńskiej w powiecie warnawińskim; w pierwszej ma być wprowadzone stolarstwo, w drugiej—szewctwo; oprócz tego perchowskie ziemstwo powiatowe wynurzyło życzenie otworzenia klasy technicznej przy szkole parafialnej, z wprowadzeniem do jej kursu: jeometrji, krótkiego wykładu fizyki i stosowanej chemji, głównie dla zastosowania do bielenia tkanin, obrabianiu lnu i warzenia ałunu; 2) w Niższym-Nowogrodzie i wsi Łyskowie — szkoły rzemieślnicze, z funduszu 20,000 rubli srebrem zapisanego przez obywatela poczesnego Kalinina; ostatnia będzie nazwana „Kalibińską", na pamiątkę znakomitego mechanika; 4) w Czerepowie (w gub. nowogrodzkiej): a) szkołę techniczną przy zakładzie mechanicznym braci Milutynów, ich kosztem; i b) rzemieślniczo gospodarsko-naukowy zakład, mający na celu danie możności ubogim chłopcom włościańskim, przyzwyczając się do pracy, wprowadzenia, po ukończeniu nauki, do swoich gmin wiadomości z gospodarstwa polowego i rzemiosł; 5) w Riazaniu, — szkołę rzemieślniczą, kosztem zysków miejscowego banku; 6) w Pskowie — projektowaną z ofiar kilku delegatów szkołę rzemieślniczą dla dzieci, które ukończyły kurs w szkołach parafjalnych i powiatowej; 7) w Symbirsku—szkołę rzemieślniczą z funduszu 10,000 rsr. ofiarowanego przez hr. Orłowa-Dawydowa; 8) w Odesie—zamierzono założyć kosztem ofiar prywatnych szkołę rzemieślniczą dla ubogich, nie mających przytułku dzieci; 9) w Czernihowie, — przy miejscowym domu sierot, zamierzono otworzyć w roku bieżącym szkołę rzemieślniczą dla nauki uczniów introligatorstwa, krawiectwa, szewctwa, stolarstwa i szycia; na szkołę ziemstwo przeznacza 1,000 rsr. rocznie; 10) w Charkowie, wdowa po majorze, pani Durowowa zamierza otworzyć rękodzielnię do szycia wszelkiej bielizny, sukien damskich i t. p., tak, aby przychodnie mogły przychodzić do rękodzielni i zajmować się tam pracą pod kierunkiem mistrzyń; 11) w Woronežu,—warsztaty, z inicjatywy miejscowego oddziału opieki nad ubogimi.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 10 (22 Października.

* **(Nowy Kalendarz).** Nakładem Jana Jaworskiego wyszedł z druku *Kalendarz Rodzinny* na rok zwyczajny 1870, pod redakcją Adama Wiślickiego i zawiera oprócz części kościelnej i astronomicznej: Nowy Rok, (Myśl) (z Jean Paula), przez *Adama M.*, (z drzeworytem). Fotografie brukowe, pr. *Mirona*, (z drzew.). Ergo sum, pr. *Leonarda Sowińskiego.* O Kasieńce—sieroteńce, pr. *Wiktora Gumulickiego.* Fundacje księdza Piotra Skargi. Siostrzyczki ubogich. Czerwony krzyż w białem polu. Opieka nad zwierzętami. Tajemnica szczęścia (ze szkoły mądrości). Droga z nędzy do zamożności (z 2-a drzew.) Stuletnia rocznica urodzin Aleksandra Humboldta, pr. *S. K.* (z drzew.). Iwan Turgeniew (według artykułu M. Hartmanna w Ergänzungsblätter). Z Kairu do Teb, urywek z podróży rodaka, (z 5-a drzew.). Historja Saskiej kępy pod Warszawą, pr. *M. Sobieszczańskiego.* Powieść o pięknej dziewczynie, naśladowane, pr. *Walerego Przyborowskiego.* Muzyka jako środek pedagogiczny, pr. *Władysława Wiślickiego.* Sztuki piękne w domowem pożyciu, pr. *A. Wiślickiego.* Krótki rys prawa spadkowego, pr. *L. Mikulskiego.* Kasy zaliczkowe, pr. *Aleksandra Makowieckiego.* O wędrówkach czeladzi rzemieślniczej, pr. *J. Juszczuka.* Kanał Suezki, pr. *Wacława Holewińskiego,* (z drzew.). Droga żelazna oceanu Spokojnego. Dwie przemysłowe wystawy w 1869 roku. Maszyny do szycia i maszyny samoszyjne, pr. *Juljana Ochorowicza,* (z 3-a drzew.). Pobielanie naczyń kuchennych, pr. *W. Niewiadomskiego.* Studnie systemu Nortona (z drzew.). Nowy garnek do gotowania pokarmów bez wody (z drzew.). Krzesło dla krawców (z 2-a drzew.). Latarnie do oświetlania salonów, czyli tak zwane ampułki Kolospinthe (z drzew.). Nowa machina do czyszczenia noży (z drzew.). Zachowanie kwiatów w świeżości. Konserwowanie kwiatów w ich naturalnej postaci. Parkezyna. Woda miodowa do włosów. Masa do butów. Kit do spajania mosiądzu ze szkłem. Proszek do czyszczenia złota. Bardzo prosty sposób obierania kartofli. Pachnidła glicerynowe. Konfitury z owoców. Wino porzeczkowe. Wino z kartofli. Ekstrakt mleczny Lignac'a pr. *Niewiadomskiego.* Nowe środki zabezpieczenia drzewa od gnicia, próchnienia i ognia. Jarmarki. Nabywać można po cenie kop. 15 za egzemplarz w składzie głównym w drukarni Jana Jaworskiego, ulica Krakowskie-Przedmieście Nr. 415 i we wszystkich księgarniach oraz składach materjałów piśmiennych w Warszawie i na prowincji.

KOLEJE ŻELAZNE

odchodzą:

Z Warszawy: Do Sosnowca i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 rano. — Do Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 1 minut 33 po południu i pociąg pospieszny o godzinie 6 minut 30 rano.—Do Terespola, pociąg osobowy o godzinie 10 rano. — Do Petersburga pociąg pośpieszny o godzinie 11 rano i pociąg osobowy o godzinie 11 w nocy.

przychodzą:

Do Warszawy: Z Sosnowic i Granicy, pociąg pospieszny o godzinie 8 minut 51 wieczór i pociąg osobowy o godzinie 5 minut 38 po południu. — Z Aleksandrowa, pociąg osobowy o godzinie 3 po południu i pociąg pospieszny (razem z Granicznym). — Z Terespola pociąg osobowy o godzinie 5 minut 36 po południu. — Z Petersburga, pociąg pospieszny o godzinie 5 po południu i pociąg osobowy o godzinie 4 rano.

Kolej Fabryczno-Łodzka.

Pociąg Nr. 1, wychodzi z Łodzi o godz. 12 min. 23 przybywa do Koluszek o godz. 1 m. 10 i tam spotyka się z pociągiem osobowym drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej. Podróżni pociągiem tym udający się, przybywają do Sosnowic o godz. 9 wieczór, a do Wrocławia o godz. 12 m. 12 rano.

Pociąg Nr. 2, wychodzi z Koluszek o godz. 2 min. 35 przyby wa do Łodzi o godz. 3 m. 32. Pociąg ten łączy się w Koluszkach z pociągiem osobowym drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, wychodzącym z Sosnowic o godz. 7 m. 30 rano. Podróżni pociągiem Nr. 1 przybywający do Koluszek o godz. 1 m. 20 łączą się z tymże pociągiem drogi żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej, przybywają do Warszawy o g. 5 m. 38 po południu, a do Aleksandrowa o g. 7 m. 20 wieczorem.

Poczty odchodzące z Warszawy.

Codziennie:

Do Radomia o godzinie 10 rano, omnibus; — do Lublina o godzinie 1 po południu, kareta;—do Łomży o godzinie 2 po południu, kareta;—do Lublina o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Sochaczewa o godzinie 6 po południu, omnibus;—do Radomia o godzinie 6 minut 30 po południu, kareta. Oprócz tego wyprawiana zostaje:

Kalendarz.

W sobotę 11 (23) października — św. Jana Kapistrana wyzn. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 40; zach. o godz. 4 min. 48.

W niedzielę 12 (24) października — śśw. Jana Kantego i Rafała arch. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 42; zach. o godz. 4 min. 46.

Stan pogody.

Dziś z rana + 1.°7 R.

Wczoraj.	o g. 6 z rana.	o g. 4 p. pol.
Barometr w milimetrach	749.8	747 6
Termometr Reaumura	+1.°8	+ 5.°7
Stan nieba	pochmurny	pochmurny.

Największe ciepło + 6,°2 R. Najmniejsze ciepło + 1,°6 R.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 6.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, w sobotę, dramat **Narcyz Rameau**. — *Wczoraj*, we czwartek, dawano operę **Ernani**, było osób 585.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, w piątek, komedja w 4-ch aktach, **Helena de la Seigliere**. —Osoby: Margrabia de la Seiglière—p. *Żółkowski;* Helena jego córka — pani *Palińska;* Baronowa de Vaubert — pani *Niewiarowska;* Raul, syn baronowej—p. *Piasecki;* Detournelle adwokat—p. *Królikowski;* Bernard—p. *Swieszewski;* Stefan, kamerdyner margrabiego— p. *Dąbrowski.* — *Jutro*, w sobotę, operetka **Dziesięć cór na wydaniu; Divertissement**.

GABINET ZOOLOGICZNY (w pałacu Kazimierowskim).—*Otwarty* **w Niedziele i Czwartki.**

MUZEUM SZTUK PIĘKNYCH (w pałacu Kazimierowskim), w pawilonie na lewo, we **Czwartki i Niedziele** bezpłatnie, od godz. 10-ej rano do 2-ej po południu.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

TEATR RAPPO. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia optyczne** H. Krosso.—Przedstawienia te zawierać będą cudne obrazy, objaśniane ustnym wykładem: 1) Cudotwory natury; 2) Potop; 3) Krajobrazy i sceny natury, za pomocą światła magicznego i efektownych ogni; 4) Optyczne czarodziejskie obrazy, jak niemniej mistrzowskie. Kopie arcydzieł sztuki, oraz magiczna gra kolorów. — Początek o godzinie wpół do 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 109.

KASSINO. — *Dziś i codziennie*, **przedstawienia magiczne** p. Khery.—Początek o godzinie 8-ej. — *Wczoraj*, było osób 21.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia od osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-major *Roop*, z Berlina; jenerał - major orszaku Jego Cesarskiej Mości *Własow*, z zagranicy; rzeczywisty radca stanu *Frybes*, z Suwałk; — wyjechali: jenerał - major *Czertkow*, i rzeczywisty radca stanu *Pfel*, do Petersburga.

* Dnia 9 (21) b. m. i roku, chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 67, wyzdrowiało 43, umarło 5, pozostało 1726 (mężczyzn 817, kobiet 909), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 183, kobiet 177.

* Dnia 9 (21) bież. mies. i r., **urodziło się:** *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 8; *starozakonnych:* płci męzkiej 4, płci żeńskiej 5, razem 27;—**zawarło śluby małżeńskie:** par: *chrześcjan* 8; *starozakonnych* —; — **umarło:** *chrześcjan:* płci męzkiej 10, płci żeńskiej 9; *starozakonnych:* płci męzkiej 3, płci żeńskiej 3, razem 25.

Ceny Targowe.

dnia 9 (21) Października 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — rs.	od — kop.	do — rs.	do — kop.
Pszenica	10	92	5	40	6	82½
Żyto	6	24	3	75	3	90
Jęczmień	5	52	3	30	3	45
Owies	3	36	1	95	2	10
Groch polny	6	48	3	30	4	5
Kartofle	1	36	—	75	—	85

Pud siana od kop. 25 — 30. Pud słomy od kop. 20 — 22½.

Dowozy: Pszenicy 343; Żyta 456; Jęczmienia 171; Owsa 687 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.

dnia 10 (22) Października 1869 r.

MONETY.	Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Pół-Imperjały Rosyjskie	--	-	6	62
Dukaty Holenderskie nowe ważne.	–	–	3	75
Frydrychsdory Pruskie	—	—	—	—
Pruski kurant za 100 tal	—			
PAPIERY (bez wartości kuponów				
Obligi Skarbu za rs. 100		-	85	25
Bilety Skarbu Król. Pol. za rs. 100	—	–	–	
Obligacje cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę	—	—	113	50
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. l. A. po złp. 300 za sztukę	—	-	56	75
Lit. B. po złp. 200 za sztukę z kupon.	—		37	—
„ „ „ bez kuponu	—	—	28	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-ej za rs. 100	91	35	90	85
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)	90	35	89	85
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego.	100	33	-	—
Listy likwidacyjne za rs. 100*)	75	26	74	93
Dowody Kom. Centr. Likw. za rs. 100	40	—		
5 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100	—		86	–
6 pożyczka rosyj. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100	—			
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100	88	—	87	
Metaliki Lutowe za rs. 100	102	50	102	
„ Sierpniowe za rs. 100	102	—	101	33
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100	152		—	–
„ „ „ z 1866 rs. 100	149	-	—	-
5% Listy Zastaw. Rosji	102	50	102	17
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125	150	—	-	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2,000 za rs. 100	—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.-Wied. za sztukę.	71	50		—
Obligacje Drogi Żel. War.-Wied. po fr. 500 za sztukę	-			—
Akcje Drogi Żel. War.-Bydgoskiej za rs. 100	72	-	—	
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100	—	—	—	
Akcje Drogi Żel. War.-Terespolskiej za rs. 100	-		-	—
Obligacje Kolei Żel. War.-Terespolskiej.	—	–		—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100	101	50		—

WEXLE.

			Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
Berlin	100 Tal.	2 m.	117	90	117	75
„	„ „	k. t.	—	—	117	67½
Wrocław	„ „	2 m.	—	—	—	—
Gdańsk	„ „	2 m.	—	-	117	67½
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	179	25	-	—
Londyn	1 Ft. St.	3 m.	8	8	8	6
Paryż	300 Frank.	2 m.	96	30		-
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	97	80		—
Petersburg	100 Rsr.	1 m.	99	50	99	33
„	„ „	k. t.	-	—		
Moskwa	„ „	1 m.	—	—		—
„	„ „	k. t.	-		-	—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych rs. 1 k. 32²/₉.
* „ „ „ od Listów Likwidacyjn. rs. 1 k. 56²/₃.

KURSA TELEGRAFICZNE

Ajentury Rudolfa Okręt

z Berlina, d. 9 (21) Października 1869 r.

Z BERLINA.	żądają	płacą
Bilety Banku Rosyjskiego.		75⅞
Weksle na Warszawę		75½
„ Petersburg 3 tygodn.		84⅛
„ „ 3 miesięczny		83¼
„ Londyn 3 „		6 23⅜
„ Paryż 2 „		18 1/12
„ Hamburg 2 „		150½
„ Wiedeń 2 „		81⅞
Listy Zastawne 4%.		68¼
Listy Likwidacyjne.		56⅝
Obligacje Skarbowe 4%		67¼
Koleje Rosyjskie.		92
Akcje Drogi Żelaznej Terespolskiej		83½
Obligacje Drogi Żelaznej Terespolskiej		79¼
Akcje Drogi Żelaznej Warsz.-Wiedeńskiej		56½
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej		—
Nowa pożyczka premjowa 1-ej emisji		118
„ „ „ 2-ej emisji		115½
5-ta Pożyczka Stieglitza		—
5% Listy Zastawne Ruskie		-
Żyto na targu		48½
„ na dostawę w jesieni		48
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		123 80
„ Hamburg		90 50
„ Paryż		48 80
Pożyczka Narodowa		69
5% Metaliki		59 25
Akcje Banku Kredytowego		242
Z PARYŻA.		
Renta 3%		71 30
Renta Włoska		53
Akcje Kredytu Ruchomego		198
Z LONDYNU.		
3% Papiery (Consols)		93⅜

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ.

N. D. 7470. *Келецкое Губернское Правленіе.*

Примѣняясь къ 1 ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 года, вызывается симъ къ возврату на родину бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства безъ дозволенія подлежащихъ властей жителя г. Скальбмержа Андрея Маевича, который по имѣющимся свѣдѣніямъ находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженіи 6-и недѣль со дня настоящаго вызова явился въ ближайшее Полицейское Правленіе Царства, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. Уложенія о Наказаніяхъ Уголовныхъ и Исправительныхъ приговоренъ будетъ къ безвозвратному изгнанію.

Г. Кѣльцы, 29 Сентября 1869 года.
2—3 Совѣтникъ, (. . . . . .).

N D. 7675. *Надзиратель III. Округа Люблинскаго Губернскаго Акцизнаго Управленія.*

Симъ доводить до всеобщаго свѣдѣнія, что утеранъ патентъ, выданный изъ Замостскаго Окружнаго казначейства 27 Іюня 1869 года № 2081 на имя еврея Переля Штерна для продажи во второй половинѣ текущаго года питей въ содержимомъ имъ въ городѣ Замостьѣ шинкѣ въ домѣ подъ № 3.

Г. Грубѣшовъ, Октября 4 дня 1869 г.
Окружный Надзиратель, (. . . .,.).

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 5173. *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.*

Ogłasza się, że z powodu nastałej śmierci:

1. Witolda Doliwy, współwierzyciela sumy rs. 6,099 kop. 58, w Zlewkach do N. 27 i sumy rs. 1,260 kop. $97\frac{1}{2}$, w Zlewkach do N. 30 oraz sumy rs. 12,346 kop. $62\frac{1}{2}$, rsr 7,212 k. $86\frac{1}{2}$, rs. 3,218 kop. 81, pod Nr. 32, działu IV wykazu hypotecznego dóbr ziemskich Kotowszczyzna B. w Powiecie Wyłkowyżskim położonych, zabezpieczonej.

2. Stefanji Łuszczewskiej, współwłaścicielki dóbr Karkiszki i Dziarkiszki, w Powiecie Marjampolskim położonych, toczy się postępowanie spadkowe, do uregulowania którego, termin na dzień 7 (19) Stycznia 1870 roku jest oznaczony, strony więc interesowane z prawami swemi w tym terminie, do Kancelarji podpisanego Rejenta pod prekluzją zgłosić się zechcą.

Suwałki d. 24 Czerw. (6 Lipca) 1869 r.
2—2 Russocki.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7348 *Горный Департаментъ въ Царствѣ Польскомъ.*

Извѣщаетъ, что на основаніи предписанія г. Министра Финансовъ отъ 29 Іюня с. г. за № 519, будутъ производиться торги посредствомъ запечатанныхъ объявленіи (in plus), въ Управленіи Западнаго Горнаго Округа Царства Польскаго, въ Домбровѣ Петроковской Губерніи, 27 (8), 28 (9), 29 (10) и 30 Октября (11 Ноября) 1869 г. въ 11 часовъ утра каждаго дня, на продажу желѣза и другихъ издѣлій, партіями, стоимостью отъ 40 руб. до 12,000 руб. и отъ цѣнъ обозначенныхъ въ приложенной къ торговымъ условіямъ вѣдомости.

Общая стоимость сихъ издѣлій около 160,000 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку издѣлій партіями, поименованными въ приложенныхъ къ условіямъ вѣдомостяхъ, обязаны въ назначенный для сего день и часъ представить объявленіе, на рускомъ или польскомъ языкѣ, на каждую партію отдѣльно иприложить къ оному на залогъ наличными деньгами, или ликвидаціонными листами, или иными государственными бумагами Имперіи и Царства, или закладными листами Земскаго Кредитнаго Общества, по нарицательной ихъ цѣнѣ, на сумму равняющуюся $\frac{1}{5}$ части оцѣночной для торговъ суммы той продаваемой партіи, которую желаютъ купить. Упомянутыя государственныя и кредитныя бумаги, должны быть съ принадлежащими къ нимъ за неистекшее время купонами.

На издержки по публикаціи слѣдуетъ внести наличными деньгами сумму, равняющуюся $\frac{1}{2}$ процента суммъ, показанныхъ въ приложенныхъ къ условіямъ вѣдомостяхъ, съ которыхъ будутъ производиться торги.

Объявленіе, къ которому не приложены выше поименованные залоги и деньги на торговыя издержки, или подеκобленное, или обусловленное и т. п. считается не дѣйствительнымъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Горнаго Департамента отъ 27 Сентября с. г. за № 2887, симъ объявляю, что я желаю купить партію издѣліи N. N. изъ такаго то магазина, предлагая уплатить (прописью) N. N. процентовъ, болѣе противъ назначенныхъ къ торгамъ цѣнъ и соглашаюсь на всѣ обязательства, въ условіяхъ къ торгамъ изложенныя, которыя мнѣ извѣстны.

При семъ прилагаю:

а) въ залогъ руб.
(прописью)

б) на торговыя издержки столько то (прописью).

Если торги за мною не состоятся, то деньги эти приму обратно самъ или чрезъ моего повѣреннаго.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. близъ почтовой станціи N. (если же въ Варшавѣ, или другомъ большемъ городѣ, то прописать улицу и № дома).

Писано въ N. такаго то числа, мѣсяца, 1869 г.

(подписать четко имя и фамилію)

Каждое объявленіе должно быть написано на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства запечатано сургучемъ и адресовано: „Горному Начальнику Западнаго Округа въ Домбровѣ Петроковской Губерніи, объявленіе на покупку партіи желѣза или издѣлій (за № такимъ то, назначенныхъ въ продажу какаго то числа, мѣсяца и года)" и представлено до 11 часовъ дня, назначеннаго для торга, въ залѣ присутсвія Западнаго Горнаго Управленія.

Подробныя торговыя условія, можно видѣть ежедневно, за исключеніемъ зраздничныхъ дней, въ канцеляріяхъ Горнаго Департамента въ Варшавѣ и Горнаго Управленія Западнаго Горнаго Округа въ Домбровѣ Петкоковской Губерніи.

При томъ объьвляется ко все общему свѣдѣнію, что послѣ объявляемыхъ торговъ продажа издѣлій заводовъ Западнаго Горнаго Округа, будетъ прекращена до наступленія будущихъ торговъ въ Мартѣ 1870 года.

* * *

Podaje do wiadomości, że na zasadzie rozporządzenia Ministra skarbu z dnia 29 Czerwca r. b. Nr. 519, odbywać się będą licytacje przez deklaracje opieczętowane, w Zarządzie Górniczym Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, w Królestwie Polskiem Gubernji Petrokowskiej, w d. 27 (8), 28 (9), 29 (10) i 30 Października (11 Listopada) 1869 r. każdego dnia o godzinie 11 z rana sprzedaż żelaza i innych wyrobów, w partjach od 40 do 12,000 rubli wartości, od cen oznaczonych w dołączonym do warunków licytacyjnych wykazie.

Ogólna wartość tych wyrobów wynosi około rs. 160,000.

Życzący ubiegać się na licytacji o kupno tych wyrobów, partjami wskazanemi w wykazie do warunków załączonym, obowiązani dą przed dniem i godziną do licytacji oznaczoną złożyć oddzielną na kupno każdej partji deklaracją w ruskim lub polskim języku i dołączyć do deklaracji vadium gotowizną, listami likwidacyjnemi, albo innemi papierami publicznemi Cesarstwa i Królestwa, lub też listami Zastawnemi Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, po cenie ich imiennej, w sumie wyrównywającej $\frac{1}{5}$ części sumy na praetium oznaczonej, za tę wystawioną na sprzedaż partję, którą kupić zamierzają. Wymienione papiery publiczne i kredytowe powinny mieć należące do nich kupony bieżąae.

Na koszta ogłoszeń należy złożyć gotowizną sumę wyrównywającą $\frac{1}{2}$ procentu sum wskazanych w dołączonym do warunków wykazie, od których mają się licytacje rozpocząć.

Deklaracje do których mie będą dołączone, wyżej wskazane vadia i gotowizna na kaszta ogłoszeń, skrobane i zastrzeżeniami uznane będą za nieważne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Wydziału Górnictwa z dnia 27 Września r. b. Nr. 2887, podaję niniejszą deklarację, że obowiązuję się kupić partję wyrobów N. N. z magazynu tego a tego, z postąpieniem od cen na praetium oznaczonych procent N. N. wyraźnie poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, które są mi wiadome.

Przytem dołączam:

a) na vadium rsr. wyraźnie rubli srebrem

b) na koszta ogłoszeń kwotę taką a taką, wyraźnie

W razie nieutrzymania się na licytacji, kwoty rzeczone sam obiorę, albo za pośrednictwem upoważnionego.

Stałe moje zamieszkanie w N. najbliżej stacji pocztowej N. a jeżeli w Warszawie lub innem znaczniejszem mieście, w takim razie wskazać ulicę i Nr. domu.

Pisałem w N. dnia miesiąca 1869 roku.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Każda deklaracja pisaną być winna na stemplu ceny kop. 30, zapieczętowana lakiem i zaadresowana: „Do Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego w Dąbrowie, Gubernji Petrokowskiej, deklaracja na kupno partji żelaza lub wyrobów, wystawionych na sprzedaż takiego to dnia, miesiąca i roku", oraz złożone przed godziną 11 z rana w dniu do licytacji oznaczonym w sali posiedzeń Zarządu Górniczego Okręgu Zachodniego.

Szczegółowe warunki przejrzeć można codzienie z wyłączeniem świąt i dni galowych w biurach Wydziału Górnictwa w Warszawie i Zarządu Górniczego Okręgu Zachodniego w Dąbrowie Gubernji Petrokowskiej.

Przy tem podaje się do wiadomości powszechnej, że po ogłoszeniu licytacji, sprzedaż w Zakładach Górniczych Okręgu Zachodniego, będzie wstrzymaną do mającej nastąpić licytacji w Marcu 1870 roku.

г. Варшава 27 Сентября 1869 года.
Завѣдывающій,
Горнымъ Департаментомъ, Антиповъ.
Начальникъ Отдѣленія, Козарскій.
Правитель Канеляріи, Бригевичъ,

N. D. 7596. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 3 (15) Ноября 1869 г. въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія въ почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ № 1337 торги, за опечатанными объявленіями, на стекольныя работы въ почтовыхъ домахъ подъ № 421 при Краковскомъ Предмѣстіе и 1337 на Варецкой площади, въ теченіи одногодичнаго срока, то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г., начиная съ цѣнъ въ условіяхъ подробно означенныхъ.

Торговыя условія могутъ быть разсматриваемы въ урочные часы, ежедневно за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней у Начальника канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа.

Желающій участвовать въ торгахъ, долженъ представить на руки того же Начальника, въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій, подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въономъ прописью количества уступающаго въ пользу казны процента. Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 50 р. с. наличными деньгами, или въ процентныхъ бумагахъ.

Объявленія съ подчистками и поправками, написанныя не по указанной ниже формѣ, приняты небудутъ.

(писать на гербовой бумагѣ цѣною въ 30 копѣекъ сер.)

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Управленія Западнаго Почтоваго Округа отъ 6 Октября за № представляю настоящее объявленіе, что принимаю на себя производство стекольныхъ работъ съ матеріяломъ въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ, подъ № 421 и 1337 при Краковскомъ Предмести и на Варецкой площади. въ теченіи одно годичнаго срока, то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г. съ уступкою отъ ценъ, означенныхъ въ торговыхъ условіяхъ, (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью количество уступаемаго подрядчикомъ процента въ пользу казны) принимая на себя всѣ обязанности и отвѣтственность, изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, съ каковыми, по внимательномъ прочтеніи ихъ соглашаюсь, и требуемый залогъ въ количествѣ 50 руб. наличными деньгами, или процентными бумагами при семъ представляю, съ тѣмъ, что таковый получу обратно, если подрядъ не останется за мною.

Постоянное мѣсто жительства моего въ (здѣсь прописать мѣсто жительства, улицу и № дома) писалъ въ городѣ Варшавѣ дня мца 1869 г.

(подписать четко имя и фамилію)

На конвертѣ сверхъ адреса въ Управленіе Западнаго Почтоваго Округа, слѣдуетъ еще написать: „Объявленіе на стекольныя работы въ почтовыхъ домахъ въ Варшавѣ."

г. Варшава дня 6 Октября 1869 года.
Начальникъ Округа, Фрейгангъ.
Начальникъ Отдѣленія, Хрубантъ.

N. D. 7628. *Управленіе Западнаго Почтоваго Округа.*

Извѣщаетъ, что 4 (16) Ноября с. г. въ 12 часовъ въ полдень, произведены будутъ въ присутствіи сего же Управленія въ почтовомъ домѣ въ Варшавѣ подъ. № 1337, торги за опечатанными объявленіями, на поставку письменныхъ матеріаловъ для Западнаго Почтоваго Округа, Варшавскаго Почтамта и Газетной Експедиціи онаго Почтамта, въ теченіи одногодичнаго срока то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г. начиная отъ цѣнъ въ торговыхъ условіяхъ подробно означенныхъ.

Торговыя условія, могутъ быть разсматриваемы въ урочные часы ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней, у Начальника Канцеляріи Управленія Западнаго Почтоваго Округа.

Желающій участвовать въ торгахъ, долженъ представить на руки того же Начальника въ выше означенный день до 12 часовъ дня, опечатанное сургучемъ объявленіе, написанное безъ исправленій подчистокъ и перемарокъ, на гербовой бумагѣ тридцати копѣечнаго достоинства, съ показаніемъ въономъ прописью количества уступаемаго въ пользу казны процента. Къ объявленію долженъ быть приложенъ залогъ въ количествѣ 600 р. с. наличными деньгами.

Объявленія съ подчистками и поправками написанныя не по указанной ниже формѣ приняты небудутъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе извѣщенія Управленія Западнаго Почтоваго Округа отъ 7 Октября 1869 г. за № 11646, представляю настоящее объявленіе, что принимаю на себя указанную въ этомъ извѣщеніи поставку письменныхъ матеріаловъ для Управленія Западнаго Почтоваго Округа, Варшавскаго Почтамта и Газетной Экспедиціи онаго Почтамта, въ теченіи одногодичнаго срока, то есть съ 1 (13) Января 1870 г. по тоже число и мѣсяцъ 1871 г., съ уступкою отъ цѣнъ означенныхъ въ торговыхъ условіяхъ (здѣсь обозначить четко цифрами и прописью, количество уступаемаго поставщикомъ процента въ пользу казны) равномерно принимаю на себя все обязанности и отвѣтственности изложенныя въ торговыхъ условіяхъ, съ каковыми по внимательномъ прочтеніи ихъ, соглашаюсь и требуемый залогъ въ количествѣ 600 р. с. наличными деньгами при семъ представляю съ тѣмъ, что таковый получу самъ обратно если подрядъ не останется за мною.

Постоянное мѣсто жительства моего (здѣсь прописать мѣсто жительства, улицу и № дома) писалъ въ Варшавѣ дня 1869 г.

(подписать четко имя и фамилію)

На конвертѣ сверхъ адреса въ Управленіе Западнаго Почтоваго Округа, слѣдуетъ еще написать: „Объявленіе на поставку письменныхъ матеріаловъ"

г. Варшава дня 7 Октября 1869 года.
Начальникъ Округа, Фрейгангъ.
Начальникъ Отдѣленія, Хрубантъ.

N D. 7264. *Rada Szczegółowa Opiekuńcza Szpitala S-go Rocha.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b. o godzinie 10 rano w kancelarji Szpitala S-go Rocha przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod Nr. 395, odbędzie się przed delegowanymi Członkami Rady licytacja in minus, od cen na praetium oznaczonych, przez opieczętowane deklaracje a następnie głośny przetarg pomiędzy deklarantami, na dostawę dla tego szpitala w ciągu roku 1870, to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1870 roku do dnia 31 Grudnia (12 Stycznia) 1870/1 roku mięsa wołowego, cielęcego, baraniego, wieprzowego, słoniny, chleba, bułek, masła, jaj, kaszy jęczmiennej, pszennej, gryczanej grubej i drobnej, jaglanej, perłowej, grochu polnego, fasoli, ryżu, śliwek, piwa marcowego, okowity, mąki pszennej montowej i francuzkiej, mąki razowej żytniej, nafty, oleju, węgla kamiennego, mydła, świec, farbki i krochmalu.

Ilość powyższych dostaw, ceny na praetium, wysokość vadium, przy każdej szczegółowo dostawie oznaczone, oraz wzór do deklaracji obejmują warunki licytacyjne, które każdodziennie wyjąwszy świąt w godzinach biurowych w kancelarji szpitalnej przejrzane być mogą.

Warszawa d. 24 Września (6 Paźdz.) 1869 r.
Opiekun Prezydujący,
Radca Stanu, A. Broniewski.
3—3 Nadzorca, A Tymieniecki.

N. D. 7611. *Sekwestrator Powiatu Grójeckiego.*

Podaję do powszechnej wiadomości że za zaległości skarbowe odbywać się będą licytacje na sprzedaż zajętych ruchomości a mianowicie:

a) w dniu 16 (28) Października r. b. to jest w Czwartek o godzinie 12 w południe sprzedane będą zajęte w dobrach Gośniewice na rynku w mieście Grojcu powóz, konie cugowe, zaprzęgi, fortepjan, rozmaite meble i 15 korcy żyta.

b) w dniu 27 Października (8 Listopada) r. b. to jest w Poniedziałek we dworze dóbr Głuchów pod Grójcem o godzinie 12 w południe sprzedane będą cztery konie cugowe, rozmaite meble i sprzęty oraz 60 korcy żyta i 60 korcy pszenicy.

c) w dniu 28 Października (9 Listopada) r. b. to jest we Wtorek o godzinie 12 w południe we dworze dóbr Rożce sprzedane będą 500 korcy kartofli i 20 korcy żyta.

d) w dniu 29 Października (10 Listopada) r. b. to jest w Środę o godzinie 12 w południe we dworze folwarku Ciechlin sprzedane będą: 60

korcy żyta, 16 korcy pszenicy powóz, bryczka, dwa srebrne kandelabry i rozmaite meble.

e) w dniu 30 Października (11 Listopada) r. b. to jest w Czwartek o godzinie 12 w południe na rynku w mieście Grójcu sprzedane będą zajęte w dobrach Cychry dwa powozy, trzy konie cugowe i fortepjan.

f) w tymże dniu sprzedane będą na rynku w mieście Grójcu zajęte w dobrach Pniewy powóz, fortepjan i meble.

g) w dniu 31 Października (12 Listopada) r. b. to jest w Piątek o godzinie 12 w południe na rynku w mieście Mogielnicy sprzedane będą zajęte w dobrach Tomczyce 160 korcy żyta i 52 korce pszenicy.

h) w dniu 3 (15) Listopada r. b. to jest w Poniedziałek o godzinie 12 w południe we dworze dóbr Rembertów sprzedane będą 50 korcy żyta, 200 korcy kartofli dwie bryczki i źredak.

i) wskutek rozporządzenia W. Naczelnika Powiatu Grójeckiego z dnia 14 Września r. b. za Nr. 6270 w dniu 12 (24) Listopada r. b. to jest w Srodę we dworze dóbr Swientochowa o godzinie 12 w południe sprzedane będą; żyto, jęczmień, groch, owies konie, fortepjan i rozmaite meble.

k) wskutek tegoż rozporządzenia w dniu 13 (25) Listopada r. b. to jest w Czwartek o godzinie 12 w południe we dworze folwarku Przypki pod Tarczynem sprzedane będą; żyto pszenica, jęczmień, owies, i 10 stogów siana.

l) w dniu 5 (17) Listopada r. b. to jest w Srodę o godzinie 12 w południe we dworze dóbr Stamirowice nad Pilicą sprzedane będą; powóz, cztery konie cugowe, ogier wierzchowy zaprzęgi, fortepian i rozmaite meble.

Grójcy d. 6 Października 1869 r.

W. Czerwiński.

N. D. 7690. Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Antoniego i Izabeli z Adamczyków małżonków Bylskich żony, w asystencji męża i za upoważnieniem tegoż czyniącej obywateli, z własnych funduszów utrzymujących się, w Warszawie pod Nr. 968 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym tutejszym, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 900, rs. 1,500 i rs. 150, razem rs. 2,550 z procentem 5% od dnia 14 (26) Kwietnia 1866 r. i kosztów od Anny z Stobieckich 1-mo voto Gajewskiej nateraz Franciszka Oklińskiego żony, w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej i tegoż Franciszka Oklińskiego, czyli obojga małżonków Oklińskich, obywateli, właścicieli nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1113*a*. położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Ludwika Wichrowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 4 (16) Sierpnia 1866 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Grzybowskiej pod Nr. 1113*a*. na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 3 kop. 97 w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym i administracyjnym siódmym, w jurisdykcji Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II położona, prawem własności do Anny z Stobieckich 1-mo voto Gajewskiej, nateraz Franciszka Oklińskiego kowala małżonki należąca, w posiadaniu obojga małżonków Oklińskich zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 2,925 zawierająca.

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa blachą kryty dwa kominy murowane mający, parterowy, z dwoma facjatami.
2. Kuźnia murowana blachą kryta, o jednym kominie murowanym.
3. Szopa deskami kryta.
4. Komórka z drzewa deskami kryta.
5. Obórka z drzewa deskami kryta.
6. Chlewik z drzewa deskami kryty.
7. Kloaka z drzewa blachą kryta.
8. Stajnia i wozownia z drzewa blachą kryta.
9. Zabudowanie z drzewa blachą kryte z 2 facjatami z kominem murowanym.
10. Podwórze w części kamieniem polnym brukowane, w którym jest studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i wahadłem żelaznem.
11. Pięć parkanów z drzewa.

W nieruchomości tej oprócz egzekwowanych dłużników i Rządzcy domu jest pięciu lokatorów z imion i nazwisk, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym Gubernji Warszawskiej w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-m złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi Miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Ludwika Spiner, urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy wydziału II w Warszawie pod Nr. 549 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 11 (23) Sierpnia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 12 (24) Sierpnia 1866 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań na ten cel w kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w miejscu zwykłych posiedzeń dnia 10 (22) Października 1866 r. o godzinie 10 z rana.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron przy Tryb. Cywilnym tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 25 Sierp. (6 Września) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 25 Sierp. (6 Września) 1866 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Następnie po odbyciu w dniach 10 (22) Października, 24 Października (5 Listopada) i 7 (19) Listopada 1866 r. trzech ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1113*a*. położonych, Trybunał Cywilny Gubernji Warszawskiej w Warszawie, wyrokiem w tym ostatnim terminie wydanym, termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 1 (13) Grudnia r. b. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w Wydziale I Trybunału Cywilnego Warszawskiego w miejscu zwykłych jego posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, a licytacja w terminie tym rozpocznie się od sumy rs. 4,608 jako $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje. W terminie ostatecznego przysądzenia licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4,608.

Warszawa d. 11 (23) Listopada 1866 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze przysądzenie nieruchomości Nr. 1113*a*. w Warszawie położonej, która tymczasowo Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za sumę rs. 4,608 przysądzoną została. Następnie wyrokiem jednocześnie wydanym, Trybunał termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na dzień 13 (25) Stycznia 1867 r. godzinę 10 z rana wyznaczył. Termin ten odbędzie się w tem co i dotychczas miejscu, a licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku taksą biegłych wykrytego czyli od sumy rs. 4,608.

Warszawa d. 6 (18) Grudnia 1866 r.

Pisarz Trybunału, Radca Dworu, Zgórski.

Gdy termin powyższy równie jak i dalsze termina wyznaczone kolejno na dzień 5 (17) Lipca 1867 r., 16 (28) Stycznia 1868 r. i 18 (30) Marca t. r. spełzł dla braku licytantów bez skutku, a następnie Antoni i Izabella małżonkowie Brylscy, dalszego popierania subhastacji zaniechali, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z dnia 16 (28) Kwietnia 1869 r. podstawił Julję Bzura pannę pełnoletnią w Warszawie Nr. 1593 zamieszkałą, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Józefa Naimskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałego obrane mającą, jako wierzycielkę hypoteczną sumy rs. 640 kop. 16½ z procentem, w miejscu małżonków Brylskich do dalszego popierania przymusowego wywłaszczenia nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1113*a*. położonej i nowy termin ostatecznej sprzedaży na dzień 13 (25) Czerwca 1869 r. wyznaczył. Gdy jednak i ten termin spełzł dla braku licytantów bez skutku, Trybunał Cywilny, wyrokiem w dniu 7 (19) Października 1869 r. wydanym, nowy termin ostatecznej sprzedaży wyznaczył na dzień 18 (30) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana. Termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 6,000 jako szacunku wyrokiem Rządzącego Senatu ustanowionego. Sprzedażą dyryguje Józef Naimski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 8 (20) Października 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7688 Komornik Sądowy, przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, podaje do publicznej wiadomości, iż w d. 13 (25) Października 1869 r. o godzinie 9 z rana w Warszawie na placu targowym Grzybów zwanym różne meble jesionowe, oraz różna garderoba męzka i t. p., zaś w dniu 14 (26) Października t. r. o godzinie 12 w południe w mieście Wyszkowie w jurysdykcji Sądu Pokoju w Pułtusku, Powiecie Pułtuskim Gubernji Łomżyńskiej. na placu głównym targowym miasta Wyszkowa rynek zwanym. 400 sztuk owiec macior, skopów (biszpanki). wszystkie powyższe przedmiota jako prawnie zajęte przez publiczną licytację sprzedane zostaną.

1—1 J. *Orłowski* Komornik

OGŁOSZENIA PRYWATNE. ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 7200.

ОТЪ РУССКАГО ОБЩЕСТВА
ПАРОХОДСТВА И ТОРГОВЛИ

ОБЪЯВЛЕНІЕ

Открытіе Суэзскаго канала, назначенное на 5 (17) Ноября текущаго года, совершится съ большимъ торжествомъ, на которомъ будутъ присутствовать официальные представители всѣхъ націй. Нѣтъ сомнѣнія, что во всѣхъ странахъ явится много желающихъ быть при открытіи канала, составляющаго гордость современнаго инженернаго искуства. На этотъ предметъ всѣ извѣтныя пароходныя компаніи готовятъ свои лучшіе пароходы, которые будутъ находиться въ каналѣ во все время торжества, и пройдутъ по каналу изъ одного моря въ другое.

Русское Общество пароходства и торговли, желая предоставить своимъ соотечественникамъ возможность быть при торжествѣ открытія Суэзскаго канала, отправитъ къ тому времени изъ Одесы свои большіе пасажирскіе пароходы, сколько укажетъ надобность, снабдивъ ихъ всѣмъ нужныхъ для удобствъ предстоящаго вояжа, который будетъ исполненъ по слѣдующему росписанію:

Отходъ	**Приходъ**
Изъ **Одесы** 27 Октября (8 Ноября) въ Понедѣльникъ въ 4 часа вечера.	Въ **Константинополь** 29 Октября (10 Ноября), въ Среду, утромъ.
„ **Константинополя** 30 Октября (11 Ноября) въ Четвергъ, вечеромъ.	Въ **Саидъ** портъ канала въ Средиземномъ морѣ) Ноября 3 (15) въ Понедѣльникъ, вечеромъ.

Ноября 4 (16), 5 (17), 6 (18) и 7 (19), согласно программѣ торжества, пароходы будутъ находится въ разныхъ мѣстахъ канала, достигнутъ конечнаго порта канала Суэза и сдѣлаютъ прогулку по Красному морю. Ноября 8 (20) пароходы отправятся по каналу въ обратный путь, и выйдутъ въ море:

Изъ **Порта Саида** Ноября 10 (22) въ Понедѣльникъ, утромъ.	Въ **Константинополь** Ноября 14 (26) въ Пятницу, утромъ.
„ **Константинополя** Ноября 15 (27) въ Суботу, въ 3 часа по полудни.	„ **Одесу** Ноября 17 (29), въ Понедѣльникъ, утромъ.

ЦѢНЫ

От Одесы до порта Саида I класъ, съ продовольствіемъ 90 рублей.
„ „ „ „ II класъ, съ продовольствіемъ 65 руб.
„ „ „ „ „ пасажиры на палубѣ, безъ продовольствія 14 руб.
Тоже и отъ Саиды до Одесы.

Желающіе получить билеты на проѣздъ изъ Одесы и обратно съ правомъ совершить плаваніе по каналу и Красному морю, и въ продолженіи всего вояжа, т. е. отъ времени отправленія изъ Одесы до возвращенія туда, жить на пароходѣ и пользоваться полнымъ продовольствіемъ платятъ:

За I класъ . . . . 160 руб.
„ II „ . . . . 116 „
Пасажиры на палубѣ, безъ продовольствія 26 „

Билеты на вояжъ или временныя свидѣтельства можна пріобрѣтать по вышеозначеннымъ цѣнамъ въ правленіи общества въ Петербургѣ (на углу Невскаго и Троицкаго переулка домъ Ростовцева № 4), въ Одеской Конторѣ, и во всѣхъ агенствахъ Общества.

N. D. 7534

FABRYKA
LA FERME.

Czyniąc zadosyć życzeniu niektórych zwolenników swoich wyrobów, przygotowała zapas **papierosów** mocniejszych od dotychczasowych **Petit canon ture fort,** które od dziś dnia w podobnym upakunku i po takiejże samej cenie, lecz pod nazwą: **„Petit canon ture très fort"** w składach i dystrybucjach nabywać można. O czem podając do publicznej wiadomości, Fabryka ma zaszczyt upraszać amatorów mocniejszych papierosów, ażeby przy kupnie takowych, zechcieli zwracać uwagę na powyższą zmianę nazwy.

2—3

N. D. 7486.

FABRYKA TABACZNA
pod firmą
Braci Segał i Spółka
w Płocku.

Ma zaszczyt donieść szanownej Publiczności, że w skutek aktu urzędowego dnia 8 b. m. i r. przed Rejentem Markowskim w Warszawie zeznanego, Michał Pinkus ze spółki wystąpił, a właścicielami fabryki pozostali **Samuel i Dawid Bracia Segał,** którzy interes ten pod dotychczasową firmą dalej prowadzić będą. Przytem Fabryka poleca się łaskawym względom szanownej Publiczności, zapewniając służyć jej **wyborowemi gatunkami** z liści zagranicznych i krajowych.

3—3— 12806

N. D. 7687.

Skład Główny Papieru
z Fabryki w Jeziornie,

przeniesiony został z Banku Polskiego do domu W. Ungra, przy ulicy Nowolipki, wprost Dzikiej, i mieści się w tym samym lokalu, w którym była Kasa Dyrekcji Ubezpieczeń.

1—3—12606

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego. — Za pozwoleniem Cenzury.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 6326. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Kaliszu.

Podaje do powszechnej wiadomości, iż na zasadzie art. 7 postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i upoważnienia przez Dyrekcję Główną udzielonego, dobra ziemskie po uwłaszczeniu pozostałe: Kietlin, składające się z folwarku i wsi zarobnej z Dezerty, Zawada, z kolonji czynszowych: Konradów, Florentynów, Elżbietów i z lasów przyległych, z wszystkiemi przyległościami i przynależytościami, w Okręgu i Powiecie Nowo-Radomskim położone, zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu sumę rsr. 1,072 kop. 72, wystawione są na sprzedaż przymusową przez licytację publiczną.

Sprzedaż odbędzie się w obec delegowanego Radcy Dyrekcji Szczegółowej dnia 10 (22) Marca 1870 roku w Kancelarji Hypotecznej Wilhelma Grabowskiego, Rejenta Kancelarji Ziemiańskiej w mieście Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny, przed tymże Rejentem lub innym, któryby go zastępował.

Vadium do licytacji oznaczone jest w sumie rs. 2,100 gotowizną, która wszakże zastąpioną być może Listami Zastawnemi lub Likwidacyjnemi z właściwemi kuponami, lecz w takiej ilości, jaka podług kursu giełdowego wyrównywać będzie cyfrze gotowizną oznaczonej.

Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 11,250.

Warunki licytacyjne są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej i w biurze Dyrekcji Szczegółowej Kaliskiej.

Ostrzeżenie. Wrazie niedojścia do skutku powyższej sprzedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna sprzedaż od zniżonego szacunku. odbytą będzie bez dalszych nowych obręczeń w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jedno ogłosi, (art. 25 postanowienia b. Rady Administracyjnej, z dnia 28 Czerwca (10 Lipca 1860 r.).

Kalisz dnia 19 (31) Sierpnia 1869 roku.
za Prezesa, Kęszycki.
Pisarz R. Bierzyński.

N. D. 7683. Сосновицкая Таможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 27 Октября (8 Ноября и слѣдующихъ чиселъ 1869 г. въ зданіяхъ ея (на станцій желѣзной дороги Сосновице) продаваться будутъ съ аукціона, разные конфискованные товары по оцѣнкѣ на 3,000 руб. серебромъ, а именно: полотно, шерстяные и бумажные издѣлія и разные прочіе товары.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w dniach 27 Października (8 Listopada) i następnych 1869 r., w gmachu jej (na stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytację, różno konfiskowane towary, w ogóle na rs. 3,000 oszacowane, a mianowicie: płótno, wełniane, i bawełniane wyroby i różne inne towary.

Г. Сосновице, 7 Октября 1869 года.

N. D. 7637. *Кѣлецкая Казенная Палата.*

Симъ объявляетъ, что въ присутствіи ея 11 числа Ноября 1869 г. въ 11 часовъ утра будутъ производиться гласные публичные торги на отдачу съ 19 (31) Декабря 1869 г. по 1 (13) Января 1873 г. въ арендное содержаніе мостовыхъ сборовъ съ тарифныхъ мостовъ состоящихъ въ Кѣлецкой Губерніи, трехъ Кѣлецкаго Уѣзда при дер. Рейовѣ, Загроды и Токаря съ тарифомъ IV классе и одного Андреевскаго Уѣзда при дер. Бржеги съ тарифомъ 3 класа. Торги на сіи сборы начнутся (in plus) отъ суммы нынѣ выручаемой съ первыхъ трехъ мостовъ по 2,631 р. 50 к. а съ послѣдняго 567 р. 79 въ годъ.

Условія къ этимъ торгамъ предлагаются тѣже самыя какія существуютъ по содержаніи сборовъ въ настоящее время. Онѣ могутъ быть разсматриваемы въ Отдѣленіи Податей и Сборовъ Казенной Палаты. Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны явиться въ Палату къ назначенному сроку съ узаконенными залогами не ниже $^1/_4$ части предлагаемыхъ къ торгамъ сборовъ и подлежащими квалификаціонными свидѣтельствами на право содержанія сихъ сборовъ. Залоги могутъ быть вносимы наличными деньгами прямо въ присутствіе Палаты или подъ квитанціи въ Губерское Казначейство. Равномѣрно предоставляется контрагентамъ право вмѣсто наличныхъ денегъ вносить процентныя бумаги дозволенныя къ подверженіи въ залогъ по казеннымъ подрядамъ по особо утвержденнымъ на то цѣнамъ. Причемъ присовокупляется, что если къ торгамъ явиться хотя одно лице и предложитъ выгодную цѣну, торги будутъ признаны состоявшимися и послѣ того никакія предложенія новыхъ конкурентовъ не будутъ приняты.

Г. Кѣльцы, Октября 3 дня 1869 года.
1—3 Управляющій, Рапишевскій.

N. D. 7444. Сѣдлецкая Казенная Палата.

Объявляетъ, что согласно распоряженію б. Финансоваго Управленія отъ 13 Мая с. г. за № 17270/8569, основанному на постановленіи Учредительнаго Комитета ст. 2376, въ присутствіи Константиновскаго Уѣзднаго Управленія въ городѣ Яновѣ, будутъ производиться 27 Октября (8 Ноября) 1869 г. въ 12 часовъ утра торги, на продажу казеннаго фольварка Каетанка, состоящаго въ Константиновскомъ Уѣздѣ Сѣдлецкой Губерніи, отъ суммы 1,650 р.

Кромѣ изустныхъ торговъ дозволяется желающимъ подавать запечатанныя объявленія, каковыя должны быть представлены къ 12 часамъ дня назначеннаго для торговъ по прилагаемой формѣ и будутъ вскрыты по окончаніи изустныхъ торговъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ на покупку означеннаго фольварка, обязаны представить залогъ въ Губернское или Уѣздное Казначейство наличными деньгами на суму 165 р

Устоявшій на торгахъ обязанъ произвести уплату заторгованной имъ суммы, слѣдующимъ образомъ: 825 руб, каковые составляютъ половину оцѣночной суммы, за вычетомъ изъ оной представленнаго залога, покупщикъ обязанъ внести въ Сѣдлецкое Губернское Казначейство не позже 30 дней со дня извѣщенія его объ утвержденіи торговъ, въ счетъ сей суммы дозволяется ему буде пожелаетъ уплатить $^1/_4$ часть ликвидаціонными листами по нарицательной цѣнѣ и съ слѣдующими къ нимъ за истекшее время купонами, другую же часть оцѣночной суммы т. е. той, съ которой начнутся торги по причисленіи къ ней предложенной на торгахъ надбавки, покупщикъ обязанъ обезпечить внесеніемъ ея на первое мѣсто IV отдѣла ипотечной книги, которую онъ заведетъ для купленнаго фольварка и съ этого долга уплачивать въ казначейство по 5% роста и по 2% на погашеніе капитала впредь въ два полугодовые срока въ Іюнѣ и Декабрѣ мѣсяцахъ, до окончательной уплаты всего этого долга.

Прочія условія желающіе, могутъ разсмотрѣть ежедневно въ Отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Казенной Палаты, а также въ Константиновскомъ Уѣздномъ Управленіи и въ канцеляріи гмины Паловъ.

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Сѣдлецкой Казенной Палаты отъ . . . Сентября с. г. за № . . . . симъ объявляю, что обязываюсь купить казенный фольварокъ Каетанку за сумму (прописью) на установленныхъ извѣстныхъ мнѣ условіяхъ, квитанцію N. Казначейства на внесенный залогъ въ количествѣ 165 руб. при семъ прилагаю, который въ случаѣ отступленія отъ торговъ получу самъ или прошу выслать на мой счетъ въ N. мѣсто жительства моего въ N писалъ мца, дня 1869 г. въ N.

г. Сѣдльцы, Сентября 27 дня 1869 года.
Завѣдывающій Отдѣленіемъ,
2—3 Антель.

N. D. *7682. Плонское Уѣздное Управленіе*

Вслѣдствіе Указа Плоцкой Казенной Палаты отъ 29 Сентября с. г. за № 2974 Уѣздное Управленіе, объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе что 3 (15) Ноябри с. г. съ 11 часовъ утра, производится будутъ въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи, изустные торги, на отдачу въ 12 лѣтнее арендное содержаніе пропинаціоннаго дохода въ экономіи Закрочимъ отъ уменьшенной въ половину первоначальной арендной платы то естъ отъ сумы 1493 р. с. въ годъ. Арендный срокъ считается со дня открытія торговъ по 19 Іюня (1 Іюля) 1881 г.

Кондиціи по этимъ торгамъ можно разсматривать каждый присутственный день въ Плонскомъ Уѣздномъ Управленіи.

Г. Плонскъ, октября 6 дня 1869 г,
за Начальника Уѣзда,
Помощникъ, Грабинскій.

N. D. *7638. Цѣхановское Уѣздное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи Указа Плоцкаго Губернскаго Правленія, отъ 24 Сентября сего года за N. 5320, въ присутствіи сего Управленія 16 сего Октября будутъ производится торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ декляраций на отдачу съ подряда починки зданія, въ которомъ помѣщается Цѣхановскій Городскій Магистратъ и на постройку деревяннаго сарая для помѣщенія пожарныхъ инструментовъ, вмѣсто таковаго же стараго, совершенно сгнившаго, согласно утвержденной Губернскимъ Правленіемъ смѣтѣ, по которой исчислено на эти работы 1,750 руб. 36 коп.

Запечатанныя деклярации должны быть писаны на гербовой бумагѣ въ 30 коп. сер. четко, безъ всякихъ поправокъ и почистокъ, по формѣ при семъ приложенной.

На конвертахъ слѣдуетъ надписать:
„Декляраціа таковаго то"

Декляраціи написанныя не по формѣ и не четко, или если будутъ въ нихъ поправки и будутъ заключать въ себѣ какія либо условія и предостереженія. такъ же, если въ нихъ цифры будутъ писаны не прописью и не будутъ надписаны самыми подавателями, не будутъ приняты въ уваженіе.

Деклярации эти будутъ принимаемы въ Уѣздномъ Управленіи въ назначенный для торговъ день съ 9 до 12 часовъ утра; позже этого времени деклярации принимаемы не будутъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ, обязаны при деклярацiяхъ своихъ представить въ залогъ наличныя деньги, или кредитныя бумаги въ соразмѣрности $^1/_{10}$ части смѣтной суммы т. е. 175 руб. $3^1/_2$ коп.

Этотъ залогъ лицамъ, за коими не останется починка зданія, будетъ возвращенъ, лицо же за которымъ останется подрядъ, обязано будетъ дополнить этотъ залогъ немедленно до $^1/_5$ части подрядной суммы.

Кондиціи по сему подряду могутъ быть разсматриваемы въ Уѣздномъ Управленіи ежедневно, кромѣ Воскресныхъ и табельныхъ дней съ 9 до 3 часовъ дня.

Г. Цѣхановъ, Октября 4 д. 1869 г.
Начальникъ Уѣзда,
Подполковникъ, Гулевичъ.

Форма деклярации.

Вслѣдствіе объявленія Цѣхановскаго Уѣзднаго Управленія отъ за N. симъ объявляю, что я обязываюсь взять подрядъ на починку зданія въ которомъ помѣщается Цѣхановскій Городскій Магистратъ и на постройку деревяннаго сарая для помѣщенія пожарныхъ инструментовъ, за сумму (здѣсь написать сумму прописью) и всѣ условія торговъ выполнить безусловно.

На залогъ представляю при семъ наличными деньгами сто семьдесятъ пять руб. три съ половиною коп. сер (если же на залогъ представляются кредитныя бумаги, то объяснить какія именно и на какую сумму, обозначивъ таковую прописью).

Если торги останутся не замною, то прошу залогъ возвратить мнѣ тотчасъ по окончаніи торговъ (или переслать на мой счетъ туда то на имя такогото).

Постоянное жительство мое (здѣсь прописать ясно мѣсто жительства).

Эту деклярацію писалъ такого то числа (здѣсь подпись подавателя съ означеніемъ имени и фамиліи).

N. D. *7635. Парчевское Лѣсное Управленіе.*

Симъ объявляетъ, что на основаніи предписанія Сѣдлецкаго Губернскаго Правленія отъ 6 Іюня с. г. за № 2072 въ канцеляріи сего Управленія въ дер. Макошкѣ, гмины Дубовая-Колода, Влодавскаго Уѣзда въ 13 (25) Ноября сего 1869 г. въ 12 часовъ утра будутъ производиться гласные (in minus) торги, на постройку домовъ и хозяйственныхъ строеній согласно утвержденнымъ образцамъ и смѣтамъ на лѣсныхъ усадьбахъ.

а) Подлесничаго Парчевской Стражи, отъ суммы 1,175 руб. и

б) Стрелковъ участковъ: Смоляржъ, Дембова-Клода и Вырембиско, отъ суммы 400 руб. за каждую усадьбу.

Желающіе могутъ принять на себя постройку одной или нѣсколькихъ усадбъ или же всѣхъ въ совокупности.

Изъявившій желаніе торговатся, долженъ представить залогъ равняющійся $^1/_{10}$ части назначенной на постройку суммы.

Подробныя условія предстоящихъ торговъ, а равно образцевъ и смѣты, могутъ быть разсмотриваемы въ канцеляріи Парчевскаго Лѣснаго Управленія во всѣ присутственныя дни.

сел. Макошка, Октября 2 дня 1869 г.
1—3 Надлѣсничій, Голяновскій.

N. D. *7681. Ново-Александрійскій Уѣздный Секкестраторъ.*

Объявляетъ симъ, что 30 Октября (11 Ноябрь) с. г. съ 11 часовъ утра будутъ производиться публичные торди in plus, въ дер. Кольчинѣ принадлежащей къ имѣнію Юзефовъ расположенному при рѣкѣ Вислѣ, на продажу разнаго рода мебели: какъ то: магоневой, палисандровой и ясеновой, а именно: стулья, столы, комоды, софы, козетки, шкафы, фортепьяны, порцеляновая и кришталовая, посуда, ковры, картины олейной краски, зеркала, ландшафты, экипажи каретные, лошади, кухонная мѣдь и т. п. а равно съ оранжеріи цвѣты, померанцовые и лимонные деревья съ фруктами и библіотека составляющаясь изъ книгъ на польскомъ, французскомъ и нѣмецкомъ языкахъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ благоволятъ явиться въ дер. Кольчинъ, гмины Юзефовъ въ назначенный для сего срокъ.

Ново-Александрія, 2 (14) Октяб. 1869 г.
1—3 Яцковскій.

N. D. *7678. Секвестраторъ Соколовскаго Уѣзда.*

Объявляетъ симъ, что 31 Октября сего 1869 года въ фольваркѣ Косовъ Ляцкій въ Гминѣ Косовъ, Соколовскаго Уѣзда, Сѣдлецкой Губерніи, начиная съ 10 часовъ утра открываются торги на продажу мебели разнаго рода, библіотеки, портретовъ разныхъ золстыхъ издѣлій 200 копъ ржи и 200 копъ овса, 50 возовъ гороху и 30 копъ ячмѣня секвестрованыхъ мною на пополненіе казѣнныхъ взысканіи у арендаторки того же фольварка Антонины Плаушевской а то въ исполненіи предписанія Его Высокоблагородія Господина Начальника Соколовскаго Уѣзда отъ 21 Сентября сего 1869 года за № 6990, желающіе участвовать въ торгахъ пожалуютъ въ означенный срокъ и прибыть на мѣсто акціона съ наличными деньгами гдѣ закупленныя предмѣта сейчасъ будутъ выдаваемы.

Г. Стердынь, Октября 3 дня 1869 г.
Піотровскій.

N. D. 7696 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Izraela Przepiórki handlującego w Warszawie pod Nr. 2424, zamieszkałego a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 5,000 z procentem 5% od dnia 3 (15) Lipca 1866 r. i kosztów od Ludwiki z Grabkowskich po Antonim Szaniawskim pozostałej wdowy, obywatelki właścicielki nieruchomości w Warszawie Nr. 1118 lit. *a* położonej, tamże zamieszkałej, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym gubernji Warszawskiej w Warszawie w dniu 11 (23) Sierpnia 1866 r. sporządzonym w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy narożnie Ceglanej i Ciepłej pod Nr, 1118*a* na gruncie czynszowym; z którego opłaca się rocznie rs. 5 kop. 29 w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym 8 w gminie Magistratu Miasta Warszawy w jurysdykcji Sądu Pokoju Okręgę i miasta Warszawy Wydz. III położona prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Ludwiki z Grabkowskich po Antonim Szaniawskim pozostałej wdowy należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, przybliżonej rozległości około łokci kwadratowych 10,800 mająca.

Na gruncie powyższej nieruchomości są następujące zabudowania.

1. Kamienica masiv murowana z suteryną, parterowa, z mieszkaniami poddasznemi, blachą kryta, trzy kominy murowane mająca.

2. Dom masiv murowany z suterynami, piwnicami o parterze i pierwszym piętrze, blachą kryty, ośm kominów murowanych mający.

3. Mur wysokości parterowej, przy którym od strony podwórza są komórki z drzewa pod półdachem częścią blachą a w części deskami kryte.

4. Kamienica murowana parterowa stara, w części pod półdachem, a w części z dachem dwuokapowym karpiówką krytym, cztery kominy murowane mająca, za tą kamienicą znajduje się brama na słupach murowanych.

5. Oficynka murowana parterowa stara blachą kryta o jednym kominie.

6. Oficyna murowana parterowa z suterynami pod półdachem, holenderką kryta, o dwóch kominach

7. Oficyna murowana parterowa z sutarynami o parterze, pierwszym piętrze i mieszkanaich poddasznych pod półdachem blachą kryta.

8. Zabudowanie drewniane o parterze i pierwszym piętrze pod półdachem blachą kryte o jednym kominie murowanym.

9. Oficyna murowana parterowa, o trzech kominach częścią holenderką, a przy okapach blachą kryta, z suterynami i piwnicami.

10. Oficyna murowana parterowa pod półdachem gontem kryta, a w części dachówką karpiówką dwa kominy murowane mająca.

11. Dwie stajnie z drzewa pod półdachem gontami kryte.

12. Zabudowanie z drzewa pod półdachem, gontami kryte w którym znajdują się komórki, kloaka i śmietnik.

13. Komórka z drzewa deskami kryta.

14. Zabudowanie z drzewa pod półdachem gontami krytę, o parterze i pierwszym piętrze z gankiem i barjerą drewnianą, w którym to zabudowaniu znajdują się komórki.

15. Wozownia i stajnia z drzewa w pruski mur otynkowana, pod półdachem gontami kryta.

16. Komórka z drzewa gontem kryta.

17. Studnia balami cembrowana z pompą drewnianą i korbą żelazną.

18. Dwa podwórza po większej części kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej prócz egzekwowanej dłużniczki jest 71 lokatorów i jeden lokal próżny, obecnie nie zajęty przez nikogo, lokatorzy z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczający, są w akcie zajęcia wymienieni.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone.

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta stołecznego Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzedującemu, na ręce Józefa Ziemiańskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu i Miasta Warszawy Wydziału III w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce Józefa Myszkowskiego starszego Kancelisty tegoż Sądu.

Obudwom dnia 12 (24) Sierpnia 1866 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości w Warszawie d. 15 (27) Sierpnia 1866 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 25 Listopada (7 Grudnia) 1866 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Adwokat którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1866 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie.

Warszawa d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1866 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 25 Listopada (7 Grudnia) 9 (21) Grudnia i 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie narożnie przy ulicy Ceglanej i Ciepłej położonej Trybunał tutejszy wyrokiem daty 23 Grudnia (4 Stycznia) 1866/7 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej niernchomości na dzień 16 (28) Stycznia 1867 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego gubernji Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w terminie przygotowawczego przysądzenia zacznie się od sumy rs. 10,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego.

Warszawa d. 26 Grudnia (7 Stycz. 1866/7 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym po oddaleniu sporów przez dłużniczkę Ludwikę Szaniawską wytoczonych Trybunał Cywilny tutejszy wyrokiem daty 16 (28) Stycznia 1867 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej na dzień 16 (28) Czerwca 1867 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549, przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleść się mianego

Warszawa d. 23 Stycznia (4 Lutego) 1867 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

Następnie gdy Izrael Przepiórka popierać subhastacji zaniechał Prakseda Thugutt wdowa obywatelka, w Warszawie pod Nr. 30 zamieszkała, zamieszkanie prawne do niniejszego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 484*a* przy ulicy Miodowe zamieszkałego obranie mająca i przez tegoż działająca wierzycielka hypoteczna sumy rs. 2700 z procentem 5% od dnia 17 (29) Stycznia 1866 r. licząc uzyskała wyrok Trybunału Cywilnego w Warszawie pod dniem 19 (31) Sierpnia 1867 r. upoważniający ją do dalszego popierania subhastacji nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej, w miejsce Izraela Przepiórki i po przeprowadzeniu sporów przez dłużniczkę Ludwikę Szaniawską wytoczonych gdy takowe Senat Rządzący IX Departamentu wyrokiem daty 9 (21) Marca 1868 r. odrzucił, została sporządzoną taksa przez biegłych mianowanych wspomnionej nieruchomości wykazująca szacunek takowej na rs. 45,000 a następnie Trybunał wyrokiem ilacyjnym na żądanie Praksedy Thugutt w dniu 29 Kwietnia (11 Maja) 1868 r. zapadłym wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej na dzień 4 (16) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 30,000 jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wynalezionego.

Vadium do licytacji rs. 2000.

Warszawa d. 30 Kwietnia (12 Maja) 1868 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu Zgórski.

Gdy termin powyższy spełzł bez skutku dla braku licytantów Trybunał tutejszy wyrokiem daty 7 (19) Czerwca 1868 r. między Praksedą Thugutt a Ludwiką Szaniawską zapadłym taksę nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej przez biegłych Jana Jakuba Wischke, Henryka Muklanowicza i Kleofasa Konopkę sporządzoną za niedokładną i nieodpowiadającą rzeczywistej wartości uznał, szacunek tejże nieruchomości na rs. 30,000 ustanowił i od $^2/_3$ części tego szacunku licytację odbyć nakazał, termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na dzień 9 (21) Lipca 1868 r. godzinę 10 rano wyznaczył, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 20,000 jako $^2/_3$ części szacunku przez Trybunał ustanowionego.

Warszawa d. 12 (24) Czerwca 1868 r.
Pisarz Trybunału
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbytych trzech publikacjach zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniach 25 Listopada (7 Grudnia), 9 (21) Grudnia i 23 Gruduia (4 Stycznia) 1866/7 r. oraz przygotowawczego przysądzenia w d. 16 (28) Stycznia 1867 r. nastąpiła ostateczna sprzedaż w dniu 9 (21) Lipca 1868 r. w którym to terminie Trybunał nieruchomość Nr. 1118*a* w Warszawie Arturowi Bardzkiemu Patronowi za najwyżej postąpioną sumę rs, 30,001 przysądził poczem tenże Patron Bardzki w dniu 26 Lipca (7 Sierpnia) 1868 r. złożył przed Pisarzem Trybunału deklarację, iż wzmiankowaną nieruchomość zalicytował na rzecz i osobę Antoniego Tischler Obywatela w Warszawie pod Nr. 1379 zamieszkałego, który jednocześnie deklarację tę akceptował, gdy wszakże warunków licytacyjnych niedopełnił i dowodów usprawiedliwiających w myśl art. 737 K. P. S. Pisarzowi Tryb. Cywilnego niezłożył Józef Hempel obywatel jako jedyny i wylegitimowany sukcesor po Andrzeju Hempel a tym samem wierzyciel hypoteczny sumy rs. 1800 z procentem od d. 13 (25) Maja 1864 r. zalegającym, w Warzawie pod Nr. 1258*a* zamieszkały, zaś zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępwania relicytacyjnego u Józefa Naimskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, tamże przy ulicy Przejazd pod Nr. 649 zamieszkałego sobie obierający, w poszukiwaniu sumy rs. 1800 z procentem od dnia 13 (25) Maja 1864 r. zalegającym pozyskał pod dniem 2 (14) Września 1869 r. swiadectwo Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie, niedopełnienie warunków kupna przez Antoniego Tischler stwierdzające i na podstawie takowego w myśl art. 737 i innych K. P. S. przedsiewziął relicytację nieruchomości Nr. 1118*a* w Warszawie na ryzyko wyż wymienionego Antoniego Tischler.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży relicytacyjnej odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 w miejscu zwykłych posiedzeń w Wydziale I d. 8 (20) Października 1869 r. o godzinie 10 z raana.

Sprzedażą relicytacyjną kieruję Józef Naimski Patron którego zamieszkanie jest wyżej wskazane i u którego zbiór objaśnień i warunki sprzedaży przejrzanemi być mogą.

Warszawa d. 8 (20) Września 1869 r.
Pisarz Trybunału
Ragca Dworu, Zgórski

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków przedaży nieruchości Nr. 1118*a* w Warszawie położonej, dnia 8 (20) Października 1869 r. na niebezpieczeństwo Antoniego Tischler przedsięwziętej, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem daty 8 (20) Października 1869 roku wydanym, termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczył na dzień 22 Października (3 Listopada) 1869 r. godzinę 10 rano w Wydziale I w którym to terminie licytacja zacznie się od sumy rs. 5,000 jako podanej przez popierającego relicytacją Józefa Hempel, zaś w terminie ostatecznym zacznie się od sumy rs. 20,000 kop. 33$^1/_3$ jako $^2/_3$ części szacunku przez Tischlera postąpionego.

Vadjum wynosi rs. 2,000.

Warszawa d. 8 (20) Października 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7680 Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Aleksandry z Możyckich Ceckowskiej, po Franciszku Cetkowskim pozostałej wdowy, na teraz Józefa Winkler obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem męża swego czyniącej, w Warszawie pod Nr. 1263 4 zamieszkały, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Grajnerta Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 586*a*. w Warszawie zamieszkałego, obrane mającej w poszukiwaniu sumy rss. 6,000 z procentem od daty ostatniego kwitu, z większej sumy rsr. 9,000 pochodzącej, oraz kosztów od Peretza Hertz, właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1505 *E.* położonej, tamże zamieszkałych, protokółem Jana Orłowskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 5 (17) Lipca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Zelaznej i Twardej pod N. 1505 *E.* w Urzędzie Policji Wykonawczej Cyrkułu VIII, a Administracyjnego VIIi VII, w gminie tychże Cyrkułów i Magistratu Miasta Warszawy, w juryzdykcji Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się czynszu, rocznie rs 5 kop. 40, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Peretza Hertz należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 3162 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom masiv murowany o parterze, 1 piętrze oraz mieszkaniu poddasznem, z piwnicami murowanemi, dachówką karpiówką kryty, 2 kominy murowane mający.
2. Brama z drzewa.
3. Parkan z drzewa.
4. Domek z drzewa deskami kryty, z kominem blaszanym.
5. Zabudowanie z drzewa gontami i dachówką kryte, w którem mieszczą się stajnie i wozownie.
6. Kloaka z drzewa gontami kryta.
7. Parkan z drzewa.
8. Komórki z drzewa gontami kryte.
9. Kuczka z drzewa bez dachu.
10. Dół na wapno balami cembrowany i balami kryty.
11. Studnia balami cambrowana z pompą i korbą drewnianą.
12. Podwórze dość obszerne nie brukowane, tylko ścieki około domu i studni kamieniem polnym wybrukowane.

W nieruchomości tej prócz egzekwowanego dłużnika Peretza Hertz, jest 5 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nierucnomości, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka Grajnerta Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 586*B* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 29 Lipca (10 Sierpnia) 1868 roku.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 1 (13) Sierpnia 1868 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 8 (20) Października 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Grajnert Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1868 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Świerczewski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa dnia 15 (27) Sierpnia 1868 r.
w zast. Podpisarz Trybunału,
Juljan Swierczewski.

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w terminach oznaczonych. Termin do przygotowawczego przysądzenia nieruchomości Nr. 1505 *e.* w Warszawie położonej, na dzień 21 Listopoda (3 Grudnia) 1868 r. oznaczony został, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I o godzinie 10 z rana.

Warszawa dnia 6 (18) Paździer. 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu przygotowawczego przysądzenia w terminie oznaczonym, w którym Aleksandra Winkler za subhastowaną nieruchomość postąpiła rsr. 3,000. Termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1505 lit. *E.* w Warszawie, wyznaczony został na dzień 7 (19) Stycznia 1869 r., który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie o godzinie 10 z rana.

Licytacja rozpocznie się od $^2/_3$ części szacunku w taksie przez biegłych wykryć się mającego.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grud.) 1868 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Z powodu sporów termin powyższy nie przyszedł do skutku. Dla tego Trybunał wyrokiem z dnia 7 (19) Lipca r. b. nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1505 *E.* w Warszawie, na dzień 21 Sierpnia (2 Września) 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,391 kop. 2$^1/_2$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą przez biegłych wykrytego.

Warszawa dnia 7 (19) Lipca 1869 roku.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórski.

Termin powyższy z powodu sporów także nie przyszedł do skutku, po usunięciu których, prawomocnie Trybunał wyroiem z dnia 7 (19) Października r. b. Nowy termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 1505 *E.* w Warszawie na dzień 11 (23) Listopada 1869 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I.

Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 5,391 kop. 2$^1/_2$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą przez biegłych wykrytego.

Warszawa d. 8 (20) Października 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7679. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bogusława v. Bogumiła Kaczorowskiego, urzędnika w mieście Powiatowem Końsku zamieszkałego, a zamieszkanie prawne w Warszawie pod Nr. 2429 u Michała Kaczorowskiego brata swego, oraz zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Grajnerta, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr. 586*b* zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 550 z procentem 5% od dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1868 r. licząc (z potrąceniem na to kwoty rs. 14, jaką nakazany zapłacił za żądającego tytułem podatków), kosztów procesu rs. 33, kosztów wyjęcia i doręczenia wyroków rsr. 14 kop 5 i kosztów egzekucyjnych od Franciszka Mendrzeckiego właściciela kolonji Nr. 9 we wsi Majdan, Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej położonej, protokułem Jana Orłowskiego, Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w dniu 12 (24) Sierpnia 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

KOLONJA,

Nr. 9 oznaczona we wsi Majdan do dóbr Wiązowna należącej w parafji Wiązowna w atrybucji Wójta gminy Wiązowna, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału IV-go w Pradze przy Warszawie, Powiecie Nowo-mińskim, Gubernji Warszawskiej położona, księgi hypotecznej oddzielnej nie mająca, własnością egzekwowanego dłużnika Franciszka Mendrzeckiego będąca i w jego też posiadaniu i użytkowaniu dochodów zostająca, przybliżonej rozległości gruntów około morg. 32 miary nowopolskiej obejmująca, z którego do dóbr Wiązowna jako dominium directum opłaca się czynsz roczny rs. 28 kop. 65 w dwóch ratach.

Cała kolonja nie stanowi jednej całości, lecz składa się z 7 części czyli działków w różnych miejscach położonych.

Na gruncie zajmowanej kolonji, stoją następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa w parterze zbudowany, tynkowany, nad dach którego gontami kryty, wyprowadzony jeden komin murowany.
2. Piwnica w ziemi wykopana, zewnątrz ziemią i drzewem obłożona, pod daszkiem gontami krytym na słupkach wspartym.
3. Stodoła z drzewa o jednem klepisku i drzwiach podwójnych z wozownią pod jednym dachem, gontami krytym.
4. Oborka ze stajnią z drzewa gontami kryta.
5. Buda dla psa z drzewa.
6 Trzy ogródki fruktowe i warzywne, a w nich 9 sztuk wiśni, dwa dęby, kilka krzewów bzu i 2 gruszki; na około parkan sztachetowy z drzewa, oraz płot z żerdzi.
7. Podwórze dość obszerne trawą porosłe.
8. Ogrodzenie z drzewa, żerdzi i chrustu.

Inwentarz żywy i martwy jest następujący:

Krów dojnych sztuk 3, jałowizny 3, koń 1, wozów kutych pojedynczych 2, płużyca 1, łada 1, brona 1.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaraesztowanej kolonji, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Franciszka

Grajnert Patrona, w Warszawie pod N-rem 5865 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału Cywilnego złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Teofilowi Vogt, Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV, w Pradze pod Warszawą, tamże pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce Piotra Cieraszkiewicza Podpisarza.

2 Józefowi Nowak, Wójtowi gminy Wiązowna, do której zajmowana kolonja należy, tamże w Powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom dnia 8 (20) Września 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr ziemskich Wiązowna, w Warszawie dnia 11 (23) Września 1869 roku, zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 urzędującego o godzinie 10 z rana w Wydziale I, d. 10 (22) Listopada 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Franciszek Grajnert, Patron przy Trybunale Cywilnym w Warzawie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paźdz.) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paźdz.) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 7691. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Benjamina Odessera Pisarza prywatnego, w Warszawie pod N. 2312 zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale tutejszym w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rsr. 2,400 z procentem 6%, od sumy rs. 1,200 od dnia 4 (16) Maja 1867 r. a od rsr. 1,200 od dnia 3 (15) Lipca 1867 r. i kosztów od Szmula Słoma handlującego, właściciela nieruchomości w Warszawie, pod Nr. 1235*a* położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 4 (16) Czerwca 1869 r. sporządzonym. w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie pod Nr. 1235*a*. (nowym 66) przy ulicy Pańskiej na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu rsr. 8 kop. 88 rocznie, w Cyrkule Policyjnym i Administracyjnym VIII dawniej, a dziś jerozolimskim zwanym, w gminie Magistratu miasta Warszawy, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału III, położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kwadratowych 3,250 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa o parterze, pierwszem piętrze blachą żelazną kryty, 3 kominy murowane mający.
2. Budka czyli domek z drzewa parterowy tekturą smołowcową kryty.
3. Drwalnia czyli szopa z drzewa pod półdachem deskami krytym.
4. Parkan z drzewa długi około łok. 15.
5. Parkan z drzewa, w pośrodku którego znajduje się brama dwuskrzydłowa z furtką.
6. Oficyna z drzewa parterowa, a w części z mieszkaniami poddasznemi, pod półdachem gontą krytym, o dwóch kominach murowanych.
8. Komórki z drzewa gontami kryte.
9. Komórki z drzewa pod półdachem gontami krytym.
10. Kloaka z drzewa deskami kryta.
11. Studnia balami cembrowana z korbą drewnianą pod daszkiem z desek.
12. Podwórze niebrukowane.

W nieruchomości tej jest 18-tu lokatorów z imion i nazwisk oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości, znajduje się u sprzedażą dyrygującego Stanisława Rotwanda, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1779 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 14 (26) Czerwca 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie, dnia 18 (30) Czerwca 1869 r., a w dniu dzisiejszym, do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego utrzymywanej wpisane zostało

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 18 (30) Sierpnia 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Stanisław Rotwand Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 1 (13 Lipca 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 1 (13) Lipca 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w d. 18 (30) Sierpnia, 1 (13) Września, 15 (27) t. m. r. b. 3-ch ogłoszeń zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, Trybunał Cywilny w Warszawie wyrokiem w ostatnim terminie wydanym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia na d. 8 (20) Października 1869 r. godzinę 10 z rana, termin ten odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego powyżej wskazanem w Wydziale I, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,000, którą popierający sprzedaż za subhastowaną nieruchomość postępuje.

Warszawa d. 18 (30) Września 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym odbyło się przygotowawcze i przysądzenie, przyczem Trybunał nieruchomość Nr. 1235*a* w Warszawie Stanisławowi Rotwandowi Patronowi za rs. 1,000 tymczasowo przysądził, a następnie termin do ostatecznej sprzedaży subhastowanej nieruchomości na d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1869 godz. 10 rano wyznaczył Termin ten odbędzie się w temże co i poprzednio miejscu, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2,708 kop. 88⅔ jako ⅔ części szacunku taksą biegłych wykrytego.

Warszawa d. 9 (21) Października 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 7674. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni iż na żądanie Symchy Lilienthal handlującego w Warszawie, pod Nr. 1813 zamieszkałego amieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w Warszawie pod Nr. 1771 zamieszkałego obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 330, oraz kosztów od sukcesorów Moszka Rappoport jako to: Julji Rappoport po Moszku Rappoport pozostałej wdowy pod Nr. 48, Ludwika Rappoport handlującego pod Nr. 48, Mindli z Rappoportów po Lewku Lilienthal pozostałej wdowy pod Nr. 1813, Temy z Rappoportów po Jonaszu Tejtelbaum pozostałej wdowy w Warszawie pod Nr. 216, Estery 1° voto Rappoport 2° voto Szmelki Weiberg żony w imieniuwłasnem oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich Symchy i Ejdli rodzeństwa Rappoport w mieście gubernjalnem Petrokowie, Chaii z Rappoportów, Michała Wejsberg również w mieście Petrokowie zamieszkałych; obecnie od Józefa Matera w mieście Radyminie; Józefa Sinoradzkiego w kolonji Nr. 5 we wsi wiosce Radymińskiej zamieszkałych, ostatnich 2-ch jako wyrobników a wszystkich jako właścicieli Kolonji Nr. 5 oznaczonej we wsi Wiosce Radymińskiej położonej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, w dniu 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 r. sporządzonym w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została.

KOLONJA

Nr. 5 oznaczona w teritorium dóbr Radymińskich w gminie Radymin powiecie dawniej Stanisławowskim obecnie Radymińskim gubernji Warszawskiej pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Radyminie, parafji Badymin położona prawem własności do egzekwowanych dłużników należąca w posiadaniu Józefa Matery i Józefa Sinoradzkiego jako obecnych właścicieli zostająca poszukiwaną wierzytelnością obciążona, ogólnej rozległości około mórg 30 albo dziesiatyn 15 obejmująca.

Na gruncie tej Kolonji są następujące zabudowania:

1. Dom parterowy w pruski mur zbudowany o 1 kominie murowanym, deskami i gontami kryty.
2. Obórka z drzewa dranicami kryta.
3. Parsk w ziemi deskami wyłożony.
4. Stodoła z drzewa słomą poszyta.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej Kolonji znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Edwarda Kowalskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1771 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Aleksandrowi Kowalewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Stanisławowskiego w mieście Radyminie urzędującemu na ręce własne.

2. Stanisławowi Tymme Wójtowi Gminy Radymin do której to gminy wioska Radymińska należy w mieście Radyminie urzędującemu na ręce własne.

Obudwom dnia 5 (17) Sierpnia 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej dóbr Radymin dnia 6 (18) Września 1869 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na posiedzeniu jawnem Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana d. 10 (22) Listopada 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Edward Kowalski Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 20 Wrześ (2 Październ) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na talicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Październ.) 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski

N. D. 7648. Pisarz Trybunału Cywilnego I-ej Instancji Gubernji Augustowskiej Wydziału I-go.

Stosownie do art. 682 K. P. S., podaje do wiadomości, iż na żądanie Augusta Alexandra kupca, w mieście Białej, Królestwie Pruskiem zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu u Maxymiljana Sankowskiego Patrona, w mieście Łomży zamieszkałego, jako ustanowionego Obrońcy, obrane mającego: w poszukiwaniu sumy rs. 2,760, procentów i kosztów egzekucyjnych przypadających od Wandy z Krzyżanowskich i Felixa małżonków Staszewskich, właścicieli dóbr Miszewa i Drożęcina Lubiejewo, we wsi Miszewie, Okręgu i Gubernji Płockiej zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu w dobrach Drożęcinie Lubiejewo, O-gu i Gubernji Łomżyńskiej obrane mających; aktem byłego Komornika Trybunału tutejszego, Antoniego Krasuskiego, w dniu 4 (16) Stycznia rozpoczętym, a w kontynuacji w dniu 15 (27) Lutego 1863 r. ukończonym, w drodze przymuszonego wywłaszczenia, zajęte zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Drożęcin Lubiejowo, z przyległościami, położone w Gminie Rogienieckiej, Okręgu, Powiecie i Gubernji Łomżyńskiej, i będące w posiadaniu małżonków Staszewskich.

W dobrach tych znajdują się, a mianowicie:

1. Na folwarku Drożęcin Lubiejewo:

Dwór, czyli dom mieszkalny z drzewa sosnowego w węgieł, w bliskości którego jest wychodek z desek sosnowych.

Spichrz murowany z kamieni o piętrze i parterze, pod którym znajdują się dwa sklepy.

Dwie stodoły murowane, jedna dachówką a druga słomą kryte.

Obora murowana pod słomą i kurnik deskami kryty; piwnica z kamieni murowana i chlewy z dylów sosnowych; studnia balami cembrowana; ogród fruktowy z ulami z pszczołami i bez, sztuk 78; dwa stawy czyli sadzawki błotem zalazłe.

Cztery domy drewniane, z których jeden bez dachu, drugi bez okien i drzwi, pustkami stojący; wreszcie zrąb z rozwalonej karczmy z bali sosnowych.

Grunta zawierają ogółem powierzchni morgów 810 prętów 103, a mianowicie:

W ogrodach warzywnych mórg 3 prętów 200, w ogrodach owocowych prętów 135, gruntu ornego jest mórg 380 i nowo wykrudowanego mórg kilkadziesiąt, łąkach oddzielnych morg 45 prętów 54, pastewników mórg 6 prętów 30, lasów przyległych mórg 338 pręt. 187, zarośli prętów 22, reszta gruntów znajduje się pod zabudowaniami, bagnami, haliznami, wodami, granicami i wygonami, piaskami i nieużytkami.

Wysiewa się oziminy około korcy warszawskich 170 i tyleż jarzyny.

Siana zbiera się rocznie około fur 80.

2. Na przyległości na wsi szlacheckiej Włodkach, znajduje się:

Siedlisko, na którem karczma z zajazdem słomą kryta, kuźnia z drzewa sosnowego, dwa zagony ogrodu i trzy kawałki łąk.

3 Przyległość na mieście Nowogrodzie, składa się z trzech łąk około mórg 13, z których zbiera się siana około fur 25.

4. Przyległość na Nagórkach, składa się: z domu z drzewa sosnowego, stodółki i chlewa, z trzech siedlisk, z dwóch zagonów oddzielnych i jedynastu działów gruntu z łąką przy rzece Narwi.

Kopje aktu zajęcia dóbr powyżej opisanych wręczone zostały:

1. Dłużnikom małżonkom Staszewskim.
2. Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Łomżyńskiego, Tymoteuszowi Krzyżanowskiemu.
3. Ustanowionemu dozorcy, Antoniemu Nadolnemu.
4. Wójtowi Gminy Rogienieckiej, Teofilowi Chłudzińskiemu.
5. Naczelnikowi Powiatu Łomżyńskiego, Felixowi Dębskiemu.

Akta zajęcia tych dóbr, zarejestrowane zostały w księdze hypotecznej dóbr Drożęcin Lubiejewo, w dniu 7 (19), a w Kancelarji Trybunału w Łomży w dniu 19 (31) Stycznia 1867 r.

Pierwsza publikata zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, odbędzie się na audjencji Trybunału tutejszego w Łomży w dniu 16 (28) Marca 1867 r. o godzinie 10-ej z rana.

Sprzedażą dyryguje Patron przy Trybunale tutejszym, Maxymiljan Sankowski, w Łomży zamieszkały, od którego, jako też w biurze Pisarza Trybunału, bliższą wiadomość o warunkach sprzedaży powziąść można.

Łomża d. 19 (31) Stycznia 1867 r.

Pepłowski.

Po odbyciu przysądzenia przygotowawczego powyższych dóbr za cenę rs. 8,500, wyrokiem Trybunału w Łomży na dniu 29 Września (11 Października) 1869 r wydanym, termin do ostatecznego przysądzenia tychże dóbr, wyznaczony został na dzień 17 (29) Listopada r. b. 1869 na godzinę 10 z rana, na audjencji pomienionego Trybunału w Łomży.

Licytacja zacznie się od sumy rsr 24,480, jako ⅔ części szacunku przez biegłych ustanowionego.

Łomża d. 6 (18) Października 1869 r.

Pepłowski.

N. D. 7660.

Podpisany Obrońca przy Senacie, w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkały, zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Józefy z Dyzmańskich po Jacentym Przybysławskim pozostałej wdowy, w Warszawie pod Nr. 497 *a* zamieszkałej, przeciw: 1. Stefanowi-Aleksandrowi dwóch imion Dyzmańskiemu obywatelowi, w dobrach Janówek, w Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej zamieszkałemu, w imieniu własnem, oraz jako opiekunowi nieletnich Pauliny i Kazimierza rodzeństwa Dyzmańskich pozostałych dzieci. 2. Józefowi Świderskiemu obywatelowi, w Warszawie pod Nr. 2681 zamieszkałemu, jako tychże nieletnich przydanemu opiekunowi, i 3. Sukcesorów po Helenie z Dyzmańskich Jakóba Małgorzewicza żonie, jako to: a) Zofii z Małgorzewiczów Alfonsa Helbich obywatela żonie nieletniej przez małżeństwo usamowolnionej, w asystencji tegoż męża i kuratora, czyli obojgu małżonków Helbich, w Warszawie pod Nr. 1587 zamieszkałym; b) Władysławowi Małgorzewicz nieletniemu usamowolnionemu, w asystencji kuratora Józefa Małgorzewicza; c) Józefowi Małgorzewicz obywatelowi, w imieniu własnem, oraz jako kuratorem nieletniego usamowolnionego brata swego Władysława wyżej ad b) wyrażonego, obudwom to jest Władysławowi i Józefowi Małgorzewiczom w Warszawie pod N. 497*a* zamieszkałym, wszystkim stawającymi przez Józefa Helbich Patrona. Zapadły w Trybunale Cywilnym w Warszawie dwa wyroki pierwszy z d. 9 (21) Maja 1869 r. dział oraz opinią biegłych, taksę - sprzedaż nieruchomości Nr. 497*a* w Warszawie nakazujący. drugi z d. 26 Czerwca (8 Lipca 1869 r. opinią i taksę biegłych zatwierdzający.

Na podstawie przeto powyższych dwóch wyroków, sprzedaną będzie przez publiczną licytację sądową w drodze działów przed W. Kłodzińskim Sędzią Trybunału delegowanym w Wydziale I odbyć się mającą.

Nieruchomość Nr. 497*a* w Warszawie położona, której wartość w taksie biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I złożonej, wykryta, wynosi rs 138,150 i od takiej też sumy licytacja się zacznie. Taksa jest do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału I.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w dniu 28 Lipca (9 Sierpnia) 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości wyznaczony został na dzień 10 (22) Września 1869 r. godzinę 1½ z południa i odbędzie się przed Wielmożnym Kłodzińskim Sędzią Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydziału I.

Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzany być może w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I i u podpisanego Mecenasa w jego kancelarji w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr 649.

K. Brzeziński, Mecenas.

Następnie po odbytym w d. 10 (22) Września 1869 r. terminie przygotowawczego przysądzenia i po spełznięciu dla braku licytantów terminu ostatecznego przysądzenia na d. 26 Września (8 Października) 1869 r. oznaczonego, Trybunał wyrokiem na dzień 1 (13) Października 1869 r. zapadłym, szacunek nieruchomości powyższej, taksą wykryty, o ⅓ część czyli od sumy rsr. 103,612 kop. 50 zniżył i nowy termin do ostatecznego przysądzenia, w którym licytacja zacznie się od tak zniżonego szacunku, na d. 27 Października (8 Listopada) 1869 r. godzinę 5 po południu wyznaczył.

Warszawa d. 1 (13) Października 1869 r.

K. Brzeziński, Mecenas.

N. D. 7689.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr 554A zamieszkały, ogłasza, iż na podstawie wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie, w dniu 23 Stycznia (4 Lutego) 1869 r. zaocznie pomiędzy sukcesorami Juljusza Wergau, to jest: Amalją z Wergau Karola Schnelke małżonką, Augustą z Wergau Henryka Mareńskiego małżonką, Marją z Wergau Henryka Hoch małżonką; wszystkiemi w asystencji i za upoważnieniem mężów swych działającemi, w mieście Łodzi za mieszkałemi, a Emilją z Mentzlów po Juljuszu Wergau pozostałej wdowie, i Robertem Wergau obudwoma w mieście Łodzi zamieszkałemi, zapadłego, dział majątku po Juljuszu Wergau nakazującego, oraz wyroku Trybunału, w dniu 22 Września (4 Października) r. b. zapadłego, taksę i opinję o niepodzielności potwierdzającego, sprzedane zostaną następujące nieruchomości, a mianowicie:

I. Nieruchomość Nr. 502, w mieście Łodzi położona, składająca się:

1. Z domu frontowego parterowego. do którego przybudowana sala fabryczna tkacka, obadwa te budynki zgorzały, a za takowe należy się ubezpieczenie wynoszące rs. 1,000.
2. Ze stajni i wozowni.
3. Z kloaki o dwóch przedziałach.
4. Ze stodoły ze spichrzem.
5. Ze szopy otwartej na słupach.
6. Z parkanu z desek.
7. Ze sztachet z łat rzniętych ogradzających ogród owocowy.
8. Z bramy z furtką.
9. Z bruku w podwórzu z kamieni polnych.
10. Z placu czynszowego pod powyższemi zabudowaniami wraz z podwórzem i ogrodem warzywnym, ogólnej przestrzeni prętów kwadr. 153 obejmującego.

II. Z ogrodu warzywnego przy kolei żelaznej w mieście Łodzi położonego.

1. Ogród owocowo-warzywny prętów kw. 395 mający, w tym ogrdzie znajduje się:
2. Dom masiv z cegły blachą kryty.
3. Stajnia z cegły.
4. Kloaka z cegły, murowane.
5. Studnia murowana na coment z pompą.
6. Rezerwoar do wody, z cegły murowany.

III. Nieruchomość w mieście Łodzi pod Nr. 777 położona, składająca się:

1. Z domu mieszkalnego frontowego z cegły palonej na wapno murowany, o parterze i dwóch piętrach z piwnicami.
2. Z zabudowania gospodarskiego masiv z cegły murowanego, o parterze i piętrze.
3. Z studni w dziedzińcu.
4. Z kloaki podwójnej.
5. Z bramy.
6. Z parkanu i sztachet.
7. Z bruku w dziedzińcu.
8. Z domu frontowego parterowego.
9. Z domu frontowego parterowego.
10. Z stajni i obory, wozowni i drwalni.
11. Z kloaki o dwóch przedziałach.
12. Z parkanu.
13. Z placu pod powyższemi zabudowaniami powierzchni ogólnej prętów kwadratowych 369.

IV. Z placu pustego budowlanego pod N. 1359 w mieście Łodzi położonego.

Plac powyższy zawiera powierzchni pręt. kwadr. 63 do którego należy ogród w polu za koleją żelazną, obejmujący rozległości morgę jedną.

V. Z placu pustego budowlanego pod Nr. 1360 w mieście Łodzi położonego.

Plac powyższy zawiera powierzchni prętów kwadr. 73, do którego należy ogród w polu za koleją żelazną obejmujący rozległości morgę jedną.

Wszystkie powyższe nieruchomości należą do sukcesorów Juljusza Wergau wyżej z imion. nazwisk i zamieszkania wymienionych i mają uregulowane hypoteki. Bliższą wiadomość powziąźć można na gruncie i z taksy.

Zbiór ocjaśnień i warunki przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydz. I. lub u podpisanego Adwokata.

Dla dogodności kupujących i otrzymania korzystniejszego szacunku, sprzedaż odbędzie się w trzech oddziałach:

A. Oddział I. stanowić będzie nieruchomość N. 502, oraz ogród warzywny przy kolei żelaznej wraz z domem.

B. Oddział II. nieruchomość Nr. 777.

C. Oddział III. plac pusty Nr. 1359, plac pusty Nr. 1360.

Termin przygotowawczego przysądzenia odbędzie się w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1869 r. na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie pod Nr. 549 o godz. 9¾ przed W-ym Bonieckim Asesorem tegoż Trybunału.

Licytacja oddziału I. to jest nieruchomości Nr. 502, oraz ogrodu warzywnego przy kolei żelaznej wraz z domem rozpocznie się od sumy rs. 3.120 kop. 42½.

Licytacja oddziału II. nieruchomości Nr. 777 od sumy rs. 14,054 kop. 28½.

Licytacja oddziału III. placu pustego Nr. 1359, placu pustego Nr. 1360 od sumy rsr. 114 kop. 87½.

Vadium do oddziału I. rs. 500
„ „ rs. 1,500.
„ „ rs 75.

K. Borzewski.

N. D. 7649.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Siedlcach; zawiadamia, iż na żądanie Lucyny z Łagiewnickich Łempickiej w asystencji męża Karola Łempickiego, właściciela dóbr Wierzbowo czyniącej w tychże dobrach Powiecie Szczuczyńskim zamieszkałej, przeciw Kazimierzowi Łagiewnickiemu w Warszawie pod N. 1574 nieletnim: Marji Konstantemu i Kazimierzowi Wernerom; będących w opiece ojca głównego opiekuna, Symeona Werner, właściciela dóbr Kociszewo tamże w Powiecie Czerskim i przydanego opiekuna Juljana Skorupki, urzędnika w Warszawie pod Nr. 649 zamieszkałych, stawających przez Łukasza Zbrozińskiego Patrona.

Zapadły w Trybunale Cywilnym w Siedlcach dwa wyroki: pierwszy 17 (29) Sierpnia 1867 r. dział dóbr Prostyni i Złotki, oraz dział spadku po Marjannie Łagiewnickiej nakazujący; drugi 30 Lipca (11 Sierpnia) 1869 r. opinią i taksą biegłych zatwierdzający.

Na podstawie tych wyroków sprzedane będą przez publiczną licytację Sądową w drodze działów przed W Ulatowskim Sędzią Trybunału delegowanym,

DOBRA ZIEMSKIE

Prostyń i Złotki, w Powiecie Węgrowskim Gubernji Siedleckiej położone, których granice, rozległość i wartość, opisane szczegółowo w taksie biegłych, w Kancelarji Pisarza Trybunału w Siedlcach, złożonej.

Wartość tych dóbr taksą wykryta rs. 30,000 i od niej licytacja się zacznie.

Po odbyciu pierwszych publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 13 (25) Sierpnia 1869 r. termin do przygotowawczego przysądzenia tych dóbr wyznaczony na d. 26 Września (8 Października) 1869 r. godzinę 4 z południa i odbędzie się przed W. Ulatowskim Sędzią, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Siedlcach.

Zbiór objaśnień i warunków przejrzane być mogą w Kancelarji Pisarza Trybunału, i u podpisanego Patrona w Siedlcach

K. Łuniewski, Patron

W terminie powyższym odbyła się druga publikacja zarazem przygotowawcze przysądzenia dóbr ziemskich Prostyń i Złotki. Po czem Sędzia delegowany termin do stanowczego przysądzenia na dzień 3 (15) Grudnia 1869 r. godzinę 4 z południa wyznaczył. Termin ten odbędzie się w temże co i poprzednie miejscu, przed W. Ulatowskim Sędzią.

Licytacja zacznie się od rs. 30,000.

Siedlec d. 27 Wrześ. (9 Paźd.) 1869 r.

Łuniewski, Patron.

ZAPOZWY EDYKTALNE I ŚLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ.

N. D. *7599. Судъ Исправительной Полиціи II. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Предлагаетъ Хени Берковичу, имѣющему 42 лѣтъ отъ роду, моисеева вѣроисповѣданія, нищему, прежде въ Мщоновѣ проживающему, нынѣ состоящему въ безвѣстномъ отсутствіи, явиться въ теченіи 30 дней, со дня напечатанія сего объявленія, или увѣдомить о своемъ мѣстопребываніи, подъ опасеніемъ послѣдствій постановленныхъ закономъ.

Г. Варшава, Октября 3 (15) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Добрачынскій.

* * *

Wzywa Chenię Berkowicza, lat 42 liczącego, wyznania mojżeszowego, żebraka, dotąd w Mszczonowie stale przebywającego, obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu dni 30 od daty wydrukowania niniejszego zapozwu, w Sądzie tutejszym stawić się nie omieszkał, lub dał znać o swoim pobycie, w przeciwnym bowiem razie, surowsze przeciwko niemu środki, przedsięwzięte zostaną.

Warszawa dnia 3 (15) Paździer. 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Dobraczyński.

N. D. *7531. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое въ 30 дневный срокъ Франца Рыдзевскаго отставнаго солдата получающаго 10 копѣечное пособіе, изъ деревни Данова гмины Пржестржеле Щучинскаго Уѣзда Ломжинской Губерніи нынѣ по мѣсту жительства неизвѣстнаго, для спроса по дѣлу о грабежѣ совершенной въ городѣ Августовѣ, слѣдствіемъ которое понесъ ущербъ.

Г. Кальварія, Сент. 26 (Окт. 8) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Zapozywa Franciszka Rydzewskiego, dymisjonowanego żołnierza, pobierającego wsparcie dziesięcio kopiejkowe, ze wsi Danowa gminy Przestrzele Powiatu Szczuczyńskiego Gubernji Łomżyńskiej, obecnie z pobytu niewiadomego, aby jako poszkodowany rabunkiem w mieście Augustowie dokonanym dla ustanowienia istoty czynu pod przysięgą w Sądzie tutejszym lub najbliższym w przeciągu dni 30 stawił się,

Kalwarja d. 26 Wrześ. (8 Paźdz.) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, de Johne.

N. D. *7621. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое Еву Янушевскую въ 30 дневный срокъ со дня напечатанія сего, происходящую изъ деревни Поезіоры гмины Ольвита, нынѣ отлучившаяся съ мѣста жительства, дабы явилась въ здѣшній Судъ для выслушанія приговора по собственному дѣлу; если же она въ указанный выше срокъ неявится, поступлено будетъ по законамъ.

Г. Кальварія, 2 (14) Октября д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Zapozywa niniejszym Ewę Januszewską, pochodzącą ze wsi Pojeziory gminy Olwita, a obecnie z pobytu niewiadomą, aby w ciągu dni 30 licząc od dnia obwieszczenia takowego stawiła się w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej, jeżeli zaś w terminie oznaczonym się nie stawi, Sąd postąpi według prawa.

Kalwarja dnia 2 (14) Października 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, de Johne.

N.D. *7447. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое въ 30-дневный срокъ со дня напечатанія б. Бартницкаго Гминнаго Писаря Осипа Кальвайціо, изъ дер. и гмины Бартники, Волковышскаго уѣзда, для снятія допросовъ по его собственному дѣлу, при чемъ Судъ присовокупляетъ. что въ случаѣ неявки въ указанный срокъ, поступлено будетъ по законамъ.

Г. Кальварія, Сент. 27 (Окт. 9) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ де Іоне.

* * *

Zapozywa niniejszem b. Pisarza Gminnego gminy Bartniki Józefa Kalwajcio, pochodzącego ze wsi i gminy Bartniki powiatu Wołkowyżskiego a obecnie niewiadomego z pobytu, aby w ciągu dni 30, licząc od daty zamieszczenia niniejszego, aby się stawił w Sądzie tutejszym, celem złożenia zeznania we własnej sprawie; z tem nadmienieniem, że jeżeli w oznaczonym terminie nie stawi się, będzie postąpiono prawnie.

Kalwarja d. 27 Wrześ. (9 Paździer.) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, de Johne.

N. D. *7503. Кальварійскій Судъ Простой Полиціи.*

Вызываетъ Юліана Козловскаго въ гминѣ Урдоминъ проживающаго, а нынѣ неизвѣстнаго по мѣсту жительства, чтобы по дѣлу Ивана Хольцмана о оскорбленіе обвиненнаго, явился въ Исправительный Кальварійскій Судъ для выслушанія приговора въ теченіи 30 дней, въ противномъ же случаѣ будетъ поступлено по законамъ.

Г. Кальварія 29 Сент. (11 Октяб.) 1869 г.

Подсудокъ, Стемпень.

N D. *7448. Судъ Исправительной Полиціи въ Кальваріи.*

Вызываетъ симъ въ присутствіе свое въ 30 дневный срокъ, отлучившуюся съ мѣста своего жительства Маріанну Ковалевскую изъ Наднемонской гмины, дер Гражышки для выслушанія состоявшагося о приговора; причемъ Судъ присовокупляетъ, что въ случаѣ неявки въ указанный срокъ она же Ковалевская подвергнется законной отвѣтственности.

Г. Кальварія, 26 Сент. (8 Октяб.) 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ, де Іоне.

* * *

Zapozywa niniejszym Marjannę Kowalewską, pochodzącą ze wsi Grażyszki gminy Naodniemeńskiej, aby w ciągu dni 30 stawiła się w Sądzie tutejszym dla wysłuchania wyroku w sprawie własnej, przytem Sąd nadmienia że w razie niestawienia się w oznaczonym terminie będzie pociągnięta do prawnej odpowiedzialności.

Kalwarja d. 26 Wrześ. (8 Paździer.) 1869 r.

Sędzia Prezydujący, Radca Dworu, de Johne.

N. D. *7440. Судъ Простой Полиціи въ Прагѣ.*

Объявляетъ симъ, что отъ подозрительнаго лица, отобрано уздечку съ вожжами которыя въ депозитѣ здѣшняго Суда находится и потому вызываетъ лице потерпѣвшее отъ покражи упомянутыхъ предметовъ явиться въ здѣшній Судъ съ доказательствами собственности въ теченіи 30 дней, въ противномъ случаѣ съ упомянутыми предмѣтами по закону поступлено будетъ.

въ Прагѣ, 24 Сент. (6 Октяб.) 1869 г.

Подсудокъ, Бѣлинскій.

* * *

Podaje do powszechnej wiadomości, że od osoby podejrzanej odebrano uzdeczkę z lejcami, które w depozycie Sądu tutejszego się znajdują; wzywa zatem poszkodowanego kradzieżą tych przedmiotów, aby z dowodami własność usprawiedliwiającemi w ciągu dni 30 do Sądu tutejszego się zgłosił, w przeciwnym bowiem razie, z depozytem podług prawa postąpionem będzie.

Praga d. 24 Wrześ. (6 Paździe.) 1869 r.

Podsędek, Bieliński.

N. D. *7504. Андреевскій Полицейскій Судъ.*

Розыскываетъ бѣжавшаго изъ детенціоннаго ареста Каспра Добржановскаго обвиняемаго въ воровствѣ и происшествіи границы съ тѣмъ, чтобы въ случаѣ розысканія безъ отлогательно былъ представленъ этапнымъ порядкомъ въ здѣшній Полицейскій Судъ.

Примѣты Добржановскаго слѣдующія: Лѣтъ 24, ростъ малый, волосы темные, глаза сѣрые, носъ, ротъ умѣренные, лице круглое, одѣтъ въ солдатскій полукафтанъ на немъ брюки и рубаха холстовые и черный суконный поношенный картузъ безъ сапогъ.

Г. Андреевъ, 23 Сент. (4 Октяб.) 1869 г.

за Подсудка, Михницкій.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. *7555. Судъ Исправительной Полиціи въ Пултускѣ.*

Благоволятъ всѣ военныя и гражданскія Власти за порядкомъ и спокойствіемъ наблюдающія тщательно слѣдить конскрипта Павла Прусачика. жителя деревни Гибаски гмины Насядки Остроленскаго Уѣзда, нынѣ неизвѣстно куда отлучившагося, и въ случаѣ поимки. доставить въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Примѣты Павла Прусачика слѣдующія: отъ роду 21 лѣтъ, ростъ хорошій, волосы сѣрые, глаза голубые, носъ умѣренный, лице продолговатое, на правой рукѣ имѣетъ рубчикъ.

Пултускъ Сент. 26 (Октября 8) д 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Шклинскій.

N. D. *7502. Судъ Исправительной Полиціи въ Ленчицѣ.*

Проситъ всѣ Власти военные и гражданскія Валента Карчмарка изъ деревни Сэльца гмины Ратае Гостинскаго Уѣзда Варшавской Губерніи, происходящаго, приговоромъ здѣшняго Суда, 5 (17) Сентября с. г. послѣдовавшимъ, отдачѣ въ исправительныя арестантскія роты черезъ полтора года наказаннаго, передъ этимъ наказаніемъ скрывающ.гося, слѣдить, поймать и здѣшнему или ближайшему Суду транспортнымъ порядкомъ отослать.

Ленчица, Сент. 27 (Октября 9) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Баеръ.

N. D. *7219. Судъ Исправительной Полиціи въ Брестѣ-Куявскомъ.*

Приглашаетъ симъ всѣ Власти такъ военные какъ и гражданскіе за порядкомъ и безопасіемъ въ Государствѣ наблюдающіе на Антона Журанскаго въ послѣднее время въ гминѣ Ленъ Влоцлавскаго Уѣзда проживающаго особенное обращать вниманіе и въ случаѣ его задержанія, въ здѣшній или ближайшій Судъ прислать. Примѣты его суть слѣдующія: лѣтъ отъ роду 26, ростъ средній, волосы свѣтло-русые, глаза голубые, носъ малый, лице и борода круглые, носитъ маленькіе усы и близорукъ.

Г. Брестъ-Куявскій, Сент. 18 (30) д. 1869 г.

Предсѣдательствующій Судья, Надворный Совѣтникъ Тринишевскій.

N. D. *7557. Сейнскій Мировой Судъ.*

Проситъ всѣ военные и гражданскіе власти, наблюдающіе за порядкомъ въ краѣ тщательно слѣдить Марянну Василевскую, она же Кеіонжко, бѣжавшую изъ ареста, происходящую изъ Задоришковской гмины и доставить подъ стражею въ здѣшній или ближайшій Судъ.

Г. Сейны, Октября 3 (15) дня 1869 г.

Предсѣдательствующій, Грабовскій.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.